

Eşel-Mobil Sistemi Sulandırılmaz!

Hükümetin eşel mobil uygulamasının kaldırılmasına dönük girişimini protesto etmek amacıyla, 30 Haziran günü sendikalar Meclis önünde eylem yaptı. Hükümetin uygulamasına sert eleştirilerin dile getirildiği basın açıklamasını okuyan sendika temsilcileri, sloganlarla

hükümeti protesto ettiler. Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) de eylem alanına gelerek sendikalara destek belirtti. Bir basın açıklamasıyla hükümeti protesto eden KSP, özel sektör ve kamu sektöründe örgütlülüğün önemine dikkat çekti. ■ *sayfa 14'te*

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Temmuz 2008, Yıl 12, Sayı: 259 Fiyatı:1.50 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

■ Yıllardır çözümsüzlüğün nedenini iki tarafın milliyetçi liderlerine bağladılar!

■ Şimdi her iki tarafta da barışçı ve hatta "sosyalist" liderler başta, ancak ne hikmetse yine de anlaşamıyorlar!

■ Anlaşamayacaklar da! Çünkü solcu görünümlü liderlerin hepsinin göbeği kökünden emperyalizme bağlıdır!

■ Yurtsever Kıbrıs halkı sürekli olarak pişirilip, pişirilip önüne konan sahte yemeği reddet!

■ Sorunu çözmek için, sorunu kaynağı olan emperyalizmin ülkemiz üzerindeki hakimiyetini reddetmeliyiz!

■ Anti-emperyalist siyaset etrafında tüm ilerici-devrimci kesimleri birleştirmeliyiz!

■ Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!

Taştan Su Çıkmaz!

Avcı Everest'e, Soyer Aya

Kuzey Kıbrıs'ın tanınma macerası son sürat devam ediyor. Kıbrıs sorununun "çözümünde" Türk burjuvalar için "mühim" bir yer tutan tanınma hadisesinde inanılmaz gelişmeler yaşanıyor. Atılan her icazetli adımda yaygaralar kopartılıyor.

■ *sayfa 11'de*

Yürü Bre Milli Takım!

Türkiye "Milli" Takımı Euro 2008 kupasında büyük başarılar elde ederek Avrupa'nın en büyük 4 takımı arasına girdi. Bu sportif başarıyla birlikte her milli maçın ardından yaşandığı üzere, büyük bir sevinç dalgası, kendini paralarcasına hatta sıkılan kurşunlarla insanları yaralayıp öldürürcesine bir coşku tüm ülkeyi sardı. Bayrak satışları patladı, milliyetçilik duyguları ile şovenizm tekrardan ivme kazandı. ■ *sayfa 14'te*

Ayin Çizdirdiği...

İki lider 4.5 saat görüştü...

E ne deycyik be Talatimu şimdi çıkınca?

Buluruk bişeyler re Hristo, bizden öncekiler ne dediyse o! "Anlaşma yakındal" Oyuna bak sen..

Bu Sayı Neler Var...**Makaleler**

Neler Oluyor Neler.....	3
Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve Anti-Emperyalizm.....	7
Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen Yalanlar.....	9
Avcı Everest'e, Soyer Aya.....	11
Yürü Bre Milli Takım.....	14
Komünist Bir Lider: Georgi Dimitrov.....	15
Köşe Yazıları	
Kavgamız.....	4
Yakın Takip.....	6
Okuyucu Mektupları.....	5-10
Haber-Yorum	
KSP ve E.K.İ.M. Gençleri Halı Sahada.....	3
Tarihe Bir Not.....	5
Kore'de Gizli Toplu Katliamlar.....	11
Eşel-mobil Sistemi Sulandırılmaz!.....	14
Kültür-Sanat	
OOFFFFFFF.....	8
Devrimciye Övgü.....	8
Bilim Dünyası	
Teknoloji Merkezleri Enerji Tasarrufu Yapmıyor.....	12
Robot Cerrah.....	12
LHC Kara Delikleri Tehlikeli Mi?.....	12
İklim Değişikliği Bitki Örtüsünü Değiştiriyor.....	12
Dünyadan	
İsviçre'de Vatandaşlık Referandumu.....	13
Narkomfin Sosyal Konutu.....	13
İngiltere'de Temizlik Ürünleri Şirketinde Grev.....	13
Brezilya Öğretmenleri Greve Devam Kararı Aldı.....	13
Fransa'da Grev.....	13
Mısır'daki Giysi İşçileri Grevine Saldırı.....	13
Arka Sayfa	
Bu Sefer Çok İyi Öğrettiler!.....	16

**KSG'den
Okuyucuya****Olaylara Emek
Cephesinden Bakmak**

Geçtiğimiz ay epey hareketli geçti.

Gündem oluşturan konular arasında başı çekenler, memorandum ile LAÜ meselesi oldu.

KC ile İngiltere arasında imzalanan memorandum, AKEL'in iflah olmaz bir yolda seyrettiğinin yeni bir kanıtı oldu. Memorandum Kıbrıslı Türk burjuvalara ne kaybettirir, Rum patronlarına ne kazandırır bunun derdinde değiliz. Derdinde olduğumuz nokta, Çalışan Halkın İlerici Partisi olduğunu iddia edenlerin, İngiltere'yi Kıbrıs sorununun çözümünün taraflarından birisi olarak görmesidir.

Bir yandan emperyalist üsler ve askerler dışarı diye zaman zaman sesini yükselten AKEL, diğer yandan da onlarsız bir Kıbrıs düşünmemektedir. Sol görünümü sağ bir siyaset, özellikle Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından sonra piyasada revaçta olan bir siyasettir.

AKEL ve CTP de bunun yakın takipçileri olarak devamlı falso vermektedirler.

AKEL, artık bir karar vermelidir. Kıbrıs sorunu, emperyalistleri karşımıza alarak, onlarla uzlaşmaz olan zıtlıklarımızı siyasete taşıyarak kafa kafaya gelerek ve halklarımızı, her milletten işçi sınıfını ve yoksul emekçileri birleştirip anti-emperyalist bir kavgaya girerek mi çözümlenecektir, Yoksa emperyalist devletlerin çıkarlarını uzlaştırmak, Kıbrıs siyasetinde güç sahibi olmak için emperyalistlere yaslanmak, burjuva-emperyalist çözüm siyaseti ile sorun çözümsüzlüğe mahkum edilerek mi çözümlenecektir?

AKEL'in derhal karar vermesi gereken budur. Kararını çoktan vermiştir, ancak diplomatik lafızla bir kez daha ikaz ve teşhir etmek de bizim görevimizdir.

LAÜ meselesinde ise sorun çetrefilleşmeye başladı.

Sendikalaştıkları için işlerine son verilen akademisyenlerin eylemlerinin haklılığını birçok kez burada vurguladık, çadırlarına gidip ziyaret ettik, eylemlere katıldık. Bu haklı taleplere rağmen LAÜ yönetiminin tutumu katı ve uzlaşmazdır.

Eylemler yükselecektir, yükselmektedir. Bundan korkan LAÜ yönetimi kendi güdümünde "LAÜ Akademik-Sen"i devreye koymuştur. LAÜ Akademik-Sen, ilk açıklamalarından itibaren de "emek-emekçi" kavramlarını kullanagelmıştır. Bizatihi emekçilerin sokaklarda, 50 derece sıcağın altında çadırlarda, eylemde oldukları koşullarda LAÜ Akademik-Sen neyin kavgasını vermektedir?

Haksızlıksa haksızlık, emekse emek, emekçiye emekçi!

Neredesiniz LAÜ Akademik-Sen? Yoksa size LAÜ Mütevelli-Sen mi demeli?

Patronların klasik manevralarından birisi olan sarı sendika kurmak, LAÜ'de de en bariz biçimlerinden birisi olarak kendisini göstermiştir.

LAÜ Mütevelli-Sen'e itibar edilmemeli, tüm platform ve oluşumlardan dışlanmalı, tecrit ve teşhir edilmelidir!

LAÜ'deki sorun birçok siyasinin de iştahını kabartmış durumdadır. Şunu vurgulamaktan imtina etmeyiz:

Vakt-i zamanında CTP de bu tür eylemlerde başı çekip bolca poza girmişti. Hükümet olduğunda ise gerçekten emekçi, sosyalist, proleter olmayan stratejisi nedeniyle bulunmak zorunda olduğu kulvarda kendini bulmuştur. Şu anda LAÜ sorununda birlikte hareket ettiğimiz sol partiler için de aynı durum sözkonusudur. Bunu söylemekten imtina etmeyeceğiz dedik, çünkü ilerisinin garantisini vermiş olmak istemeyiz. Çünkü bu partilerin proleter olmayan siyasetleri nedeniyle emekçileri kandırmasına müsaade etmiş olmak istemeyiz.

Sorun, sadece solla da sınırlı değildir. UBP'sinden DP'sine, Kamu-İş'inden başka birtakım sağ sendikalara dek soruna balıklama dalanlar, açık bir şekilde oy avcılığı peşindedirler. LAÜ'deki sorun liberal politikalarından, dahası liberal sistemden kaynaklanmaktayken, parti programlarına açık ve seçik olarak liberalizmi koyanlar, serbest piyasa ekonomisinden yana olduklarını nakış nakış işleyenler, nasıl olacak da emeğin, emekçilerin yanında ve sorunlarının çözümünde rol oynayacaklardır?

Ne Serdar Denktaş'ın sazlı sözlü katkıları, ne de diğerlerinin sözde destekleri, emekçilerin sorunlarına samimi bir yaklaşım olarak adlandırılmaz. Günü geldiğinde emeğe, emekçiye olanca güçleriyle saldıranlar, özelleştirmeden, liberal politikalarından yana olanlar emekçinin derdine deva olamazlar.

Grev çadırlarında çalınacak türküler, emeğin, emekçilerin türküleri olmak zorundadır! Sahte melodilere artık karnımız toktur!

Neler Oluyor Neler...**MOMERENDUM**

Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) Cumhurbaşkanı ve de garantörlerimizin en aslanı olarak Birleşik Krallık (UK) başbakanı Kıbrıs sorununun nasıl çözüleceği konusunda ortak fikirlerini ortaya koyan bir belge imzaladılar.

KKTC Cumhurbaşkanı bu fikirlerin neresinde ne yanlış vardır konusunda fikir belirtmedi. KC ve UK'in birlikte fikir belirten bir belgeye taraf olması olayına karşı çıktı. Çünkü olayın bizzat kendisi içerik sahibi.

KC tanınır, KKTC tanınmaz.

Ve de iki kurucu devlet olayını unutun.

Tanınmayı unutun.

Kosova olmayı unutun.

Halbuki TC ve KKTC işte bir yandan BM kararlarına uymaktan bahsederken öbür yandan iki kurucu devlet talebiyle şu andaki tüm BM kararlarını çöpe atmakta ve de BM kararlarını tanıyorum derken işin alında BM kararlarını böylece reddetmektedir.

KC'nin burjuva siyaset takımı KC tanınmışlığı ve KKTC'nin tanınmayacağından hareket etmektedir.

KKTC burjuva siyaset takımı ise anlaşma olması için "siyasal eşitlik" olarak iki ayrı devlet arası eşitliği ve bu iki ayrı ve eşit devletin birlikte yeni ve birleşik Kıbrıs oluşturmasını önermektedir.

KC'nin burjuva siyaset takımı ise bizzat KC'nin işte o birleşik Kıbrıs'ın ta kendisi olduğunu UK ile birlikte imzaladığı momerandumla ve de BM kararları çerçevesinde herkese hatırlatmaktadır.

Yani şimdi Hristofyas ve Talat Temmuz ayında iki kere buluşacak da ne yapacak?

Deveye hendek atlatacaklar herhalde.

Burjuva kuyruğu olmak bir şey, büyük burjuva güçlere dayanarak burjuva siyaset yapmak bir şey, kendi ulusuna, kendi halkına ve dünyanın halklarına dayanarak siyaset yapmak başka bir şey.

Birinci burjuva yol çözümsüzlük yoludur. Yıllardır uygulanan yoldur.

Yeni bir siyasete, yeni bir yol ve yöntem ihtiyacı vardır. O da ikinci yoldur. İşçilerin yolu, komünistlerin yolu. Anti emperyalist birleşik cephe hükümetini kurmak yoludur. Burjuvaların ve burjuva büyük güçlerin kuyruk ve oyuncağı olmaya son vermek yoludur.

Bizim yolumuz budur.

ARİF HOCA VEYA ESKİ TMT VE YENİ AFRİKA GAZETESİ

Arif hoca; "İngiliz Falkland adaları için savaştı, Kıbrıs için haydi haydi savaşıyor. Kıbrıs'ı bize

bırakmaz" diyor.

He valla.

Günaydın deyameyeceğiz, senin veya Kıbrıs'ta siyasetle uğraşan herhangi birisinin bunu bilmemesi için dünyanın bir numaralı aptalı olması lazım. Sen aptal değilsin. Burjuva kuyrukçusu siyasetçilerden birisisin. Ama bizleri ve halkımızı İngiliz öcüsüyle korkutacağını sanıyorsan yanılıyorsun eski TMT'li yoldaş.

Herşey yerinde ve zamanında küçük bir itmeyle yerle bir edilebilir. Siz burjuva kuyrukları işte bizim o günlere ulaştığımızda o küçücük itme işini bile yapamayacak halde olmamız için yıllardır savaş vermekte, devrimci safları bozmak için görev yapmaktasınız. Ve işinizi yapmaya devam etmektesiniz.

Okuyun Afrika yazarı Arif Hocayı da ibret alın:

"Kıbrıs nerden bakarsanız bakınız, hala daha İngiltere'nindir. İkinci Dünya Savaşından sonra İngiliz'in Kıbrıs'ta sadece istediği Dışişleri ile savunmaydı. Fiiliyatta ikisi de elindedir bugün. O bakımdan aklımızı başımıza alalım. İngiltere garantör olduğu için değil, egemen üsleri olduğu için buradadır. Ta Folkland'a gidip savaştığı gibi Kıbrıs'ta da savaşıyor. Ve oturup anlaşmazsak, Girit veya benzeri bir sonuçla karşılaşma olasılığımız çok yüksektir. Bilelim ki cesurluk teknolojiye yenilmiştir."

20 Haziran 2008, Afrika Gazetesi.

BİR MİLYON DOLAR

Mülkiyetlerinin değeri bir milyon dolar ve bir milyon dolardan fazla olan insan sayısı 10 milyonmuş. Bunların mülkiyetlerinin toplam tutarı ise 47 trilyon dolar.

Toplam mülkiyet miktarı açısından Kuzey Amerika artı Batı Avrupa eşittir dünyanın geri kalan kısmı. Yaklaşık 500 milyon insanın yaşadığı ülkelerdeki milyonerlerin mülkünün tutarıyla, 6,000 milyon insanın yaşadığı ülkelerdeki milyonerlerin mülkiyetinin miktarı aynı.

Bizim aç gözlü milyonerlerimizin bizleri ucuza sattıkları açık. Kendileri ucuz satılan hainler oldukları için bizi de ucuz satıp pastanın büyük payını Kuzey Amerika ve Batı Avrupa'daki sahiplerine devrediyorlar.

Tüm dünyada 10 milyon milyoner.

Her sene 40 milyon insan açlık ve savaşlardan bu milyonerlerin iktidarı nedeniyle, onların bu mülkiyetlerinin korunması için ölüyor.

İnsan severler hesaplarını yapsınlar!

Pardon, AKEL ve CTP gençliğe birakalım bu hesap işini.

Onlar bilir bu işi!

RUHSUZLUK

Büyük yazarımız Leo Tolstoy, kişi dürüst yaşamak istiyorsa savaşmalı, mücadele etmeli, olduğu yerde durmamalı derdi.

'Durgunluk ruhun sahtekarlığıdır'

**KARARLILIK
BİREYSEL, KOLLEKTİF VE STALİNCE**

"Oturduğumuz masada onaltı sandalye var. Yabancı ülkelerde Sovyetler Birliği'nde kararların bir yandan kolligium usulüyle alındığı biliniyor, ama öbür yandan da kararların bireyler tarafından kararlaştırıldığı biliniyor. Gerçekte karar veren kimdir?"

Stalin'in cevabı kesin ve açıktı.

Şöyle dedi: "Hayır, tek tek kişiler karar alamaz. Bireylerin kararları her zaman veya hemen hemen her zaman tek yanlı kararlardır. Halbuki her kollegiumda, her kolektif yapıda, fikirlerinin dikkate alınması kaçınılmaz olan bireyler vardır. Üç devrimin tecrübesinden biliyoruz ki, bireyler tarafından alınan ve kolektif olarak düzeltilmemiş ve de denenmemiş her 100 karardan yaklaşık olarak 90 tanesi tek yanlıdır. Bizim tüm Parti ve Sovyet örgütlerimizi yönlendiren önder organımız olan Partimizin Merkez Komitesi'nde yaklaşık olarak 70 üye var. Merkez Komitesi'nin bu üyeleri arasında sanayideki önderlerimizin, kooperatiflerdeki önderlerimizin, dağıtım ağındaki önderlerimizin en iyileri, en iyi askeri adamlarımız, en iyi ajitator ve propagandacılarımız, Sovyet çiftliklerindeki, kolektif çiftliklerimizdeki, bireysel köylü tarımı konusundaki en bilge kişiler, Sovyetler Birliği'nde yaşayan milletler konusunda ve milletler siyasetimiz konusunda en bilge kişiler yer almaktadır. Bu birliktelikte Partinin zekası yoğunlaşmıştır. Herkes kendi tecrübesini devreye katabilir. Başka türlü olsaydı, kararlar bireyler tarafından alınsaydı, işlerimizde çok büyük hatalar yapardık. Fakat herkes bireylerin hatalarını düzeltme imkanına sahip olduğu için, ve bizler bu düzeltmeleri dikkate aldığımız için, az çok doğru kararlara ulaşıyoruz."

(Bir Alman Yazarla Röportaj, Emil Ludwig, J. Stalin, Moscow, 1932, pp. 5, 6.)

(devam edecek)

KSP ve E.K.i.M. Gençleri Halı Sahada!

KSP Gençlik Birimi ile E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi üye ve sempatanlarının katılımı ile iki haftada bir düzenlenmeye başlanan halı saha maçları keyifli sahnelerin yaşanmasına neden oluyor.

Dostluk, spor ve keyifli bir aktivitede bulunma hedefiyle düzenlenen etkinlikte, "ne uğruna olursa olsun kazanma" mantığının terk edildiği ve öncelikli hedefin spor yaparken güzel zaman

geçirme ve gençler arasındaki sosyal ilişkilerin geliştirilme amacı taşınıyor. Verilen bilgiye göre maçlar iki haftada bir Cuma ya da Cumartesi akşamları yapılıyor, ayrıca etkinliğe isteyen tüm gençlerin katılabileceği ve 0533 863 66 60 numaralı telefondan daha ayrıntılı bilgi alınabileceği belirtildi.

E.K.İ.M.'den Etkinlikler

Ayrıca E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi'nden verilen bilgiye

göre; düzenli olarak gerçekleştirilen ve gündemdeki konuların ele alındığı sohbet toplantıları her Perşembe saat 19:30'da yapılmaya devam ediyor. Bunun yanında iki haftada bir düzenlenen film gösterileri de Mayıs ayından itibaren yeniden başlamış durumda. Satranç kursları ise Temmuz ayından itibaren yeniden başlıyor. Etkinliklerle ilgili olarak 0533 847 68 22 numaralı telefondan bilgi alınabilir.

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com **Yusuf ALKİM**

Yaşamak, Ama Nasıl?

Trafikte yitirilen hayatlar,

Önlenilebilir hastalıklardan ve açlıktan her gün ölen 50 bin insan,

Sağlık sisteminde ve eğitimde yaşanan eksiklikler,

Bir ekmek parasına günde 12-16 saate varan ağır çalışma koşulları,

“Demokratik” seçimlerle başa gelenlerin bir sonraki seçimlere kadar padişahlık sürmesi,

Bu padişahların hükümdarlıklarını sürdürebilmek için çıkarttıkları sömürü amaçlı savaşlarda yitirilen milyonlarca can!

...

İnsanlığın bugün karşı karşıya kaldığı sorunlar sayfalarca sıralanabilir.

Aynı şekilde insanlığın her yeni gün hatta saatte keşfettiği ya da geliştirdiği bilimsel ve teknik gelişmeler de saymakla bitirilemez, zira tam bitti derken bunlara yüzlerce yenisi eklenir.

Örneğin Avusturya’da geliştirilen ve sınırlı bir şekilde kullanılmaya başlanan yeni bir sisteme göre araçlara takılan sensörler sayesinde yol çizgileri bilgisayarlarca algılanabilmekte ve araç yoldan çıkmaya başlayınca sistem bir yandan sürücüyü uyarırken diğer yandan otomatik olarak aracı yola sokmakta ve fren yapmaktadır.

Aynı sistem aracın öndeki araca çok yaklaşması durumunda da devreye girip fren yapıp aracın hızını düşürebilmekte.

Peki bu sistemin yaygın olarak her araçta kullanılmasının önündeki engel nedir?

Tabi ki “serbest” piyasa ekonomisi, yani bu yeni teknolojiyi parayla satın alan firmanın bu sistemi yüksek fiyatlara satarak elde etmesi gereken milyonlarca Euro.

Bu arada bir kaç milyon kişi trafik kazalarında can vermiş ne olur ki?

Zaten bu kişilere göre dünyada nüfus fazlalığı var!

Bir başka örnek bilimsel alanda yaşanan gelişmeler ve her türlü hastalık konusunda sürekli olarak bulunan yeni tedavi yöntemleri.

Ama bu yeni yöntemlerden faydalanabilmek için o ilgili hastalığa yakalanmış olmanız ne yazık ki yeterli değildir!

Bunun yanında söz konusu tedavilerin mali boyutunun kendi boyunuzu aşmaması da gerekli!

Bu örnekler dediğimiz gibi saymakla bitmez.

Ancak konunun özüne dönecek olursak, bu gelişmelerin yaşanmasını sağlayan insanlık, bu gelişmelerin tüm insanlık için kullanılmasını engelleyen bir sistem içerisinde yaşamak “zorunda” bırakılıyor!

Tırnak içinde zorunda diyoruz çünkü bu ortadan kaldırılamayacak bir engel değildir.

Dahası ortadan kaldırılması ZORUNLU olan bir engeldir.

Peki bugün dünyanın farklı yerlerinde insanlığın gündemini oluşturan konular nelerdir?

Moda, asparagas haberler, bilmem hangi ünlünün hayatında yaşanan “ilginçlikler”, futbol, beysbol

ya da basketbolde yaşanan çekişmeler, gerçek yaşamdan kopuk, ağaların iyiliksever bin bir gece masallarını anlatan ya da bir adaya düşmüş kendini bilmezlerin geçmişleri gibi insanları uyutmak için anlatılan binlerce dizi hikayesi...

Dünya üzerinde kesin bir hakimiyete sahip olan serbest piyasacı üretim ilişkileri insanları daha da çok uyutabilmek ve sömürebilmek için serbestçe her türlü aracı yaratmakta ve kullanmakta.

Kendisi için tehdit oluşturabilecek etkenleri bile kontrollü olarak geliştirip içini boşaltmakta ve insanların beklentilerini hayal kırıklıklarına dönüştürmekte.

Amaç belli bu sistemin ortadan kaldırılması “ZORUNLULUĞU”nun üstünü örtmek ve akla aykırı olan bugünkü çarpık sistemin devamını sağlamak.

Aslında tüm bunlar, bir çok kesim tarafından, sınırlı bir kitleye ulaşsa da, dillendirilen ve üzerinde kafa yorulan konulardır.

Ancak bu kesimlerin bir çoğu söz konusu sorunları dillendirdikten ve karşı tavır aldıktan sonra “Ne yazık ki bu sistemi ortadan kaldırmak mümkün değildir! O nedenle bu sistemi koruyarak bazı “iyileştirmeler” yapmalıyız!” tarzında bir söylemle insanların karşısına çıkmaktadır.

Yani hem şikayetçi, hem de umut yoksunu!

Düşünün bir kere; bundan onbinlerce yıl önce hiçbir yaşam hakkı olmayan, hayatı sahibinin iki dudağının arasında olan ve örgütlenme, hak arama gibi en ufak bir olanağı dahi olmayan köle atalarımız bile yüzlerce, binlerce kez köleci sisteme isyan etmişler.

Bu isyanlar defalarca kanlı bir şekilde bastırılmış ve binlercesi idam edilmiş.

Ama onlar vazgeçmemişler, bir süre sonra yeni gelen köle nesli yeniden ve yeniden isyan etmiş.

Ve sonunda köleciliği yıkmayı başarmış!

Ama bugünün büyük düşünürleri bu sistemi yıkmanın mümkün olmadığını iddia ediyorlar!

Kapitalizm denen çürümüş ve gericilemiş sistemin insanlık tarihinin sonu olduğunu ilan ediyorlar!

Evet belki bugünün modern kölelerinin, eski kölelere nazaran, çoğu zaman ihlal edilse de, bir takım insan hakları gibi kaybedecek şeyleri vardır.

Ancak bugün her türlü sömürü ve baskı altında yaşamını sürdürmeye çalışan ve dünya nüfusunun %80’den fazlasını oluşturan modern kölelerin, işçi, emekçi ve yoksul köylülerin, eski kölelerden çok önemli bir de avantajları var;

Örgütlenmenin ve örgütlü mücadele vermenin olanaklarına sahip olmak!

Onlar zaten fabrikalarda, küçük iş yerlerinde, tarlalarda birlikte çalışarak bir birlerine bağlıdır.

Sendikalar, işçi birlikleri, dernekler ve tüm bu yapılanmaların birleşimi olan partilerde örgütlenerek bire bir ilişkide olmadıkları sınıf kardeşleri ile de güçlerini birleştirebilme şansları vardır.

Sorun sahip oldukları bu muazzam gücün farkına varmalarının önüne konan engellerdir.

Egemen kesimlerin ellerindeki her türlü yanıltıcı ve yönlendirici araçlara karşı alternatif araçlar geliştirmek ise bizzat devrimcilere-sosyalistlere düşen bir görevdir.

Bugün etrafta çeşitli sınıflarla “ilerici” geçinen kesimler, ezilen, sömürülen insanlara içerisinde yaşadığımız çürümüş sistem çerçevesinden kopmadan çözümler sunmaktalar.

Kendi ülkemiz özelinde konuyu değerlendirecek olursak; bir takım cüzi maaş artışları ya da sosyal haklarla çalışanların sistemden kopmalarının önüne geçilmeye çalışılmakta, Kıbrıs sorunu gibi bizzat kapitalist-empyalist sistemden kaynaklı

sorunları dahi yine bu sistemden kopmadan çözüme vadiinde bulunmaktadır.

Hatta bazıları bu çürümüş sisteme karşı mücadeleyi bu düzen içerisinde bulmayı vaat ettikleri “çözüm”den” sonrasına ertelediklerini dahi iddia etmektedirler.

Muhakkak ki bu kesimler içerisinde çok samimi olan kesimler de vardır.

Fakat her zaman vurguladığımız gibi, siyaset insan hayatı ile şekillenen bir konudur ve siyasette yapılan hatalar insan hayatı ile ödenir.

Bu nedenle siyasette hata yapma hakkı yoktur.

Sorunların kaynağının gözlerden kaçırılmasına neden olan her hata, ne

kadar samimi olunursa olunsun kabul edilemezdir.

Hele hele birileri çıkıp size “Bu yaptığımız insan hayatı ile oynamaktır, “çözümü” çıkmaz ayın son çarşambasına erteleyerek, Kıbrıs halkını bu sisteme “mecbur” kılmaktır!” demesine rağmen bu hatadan dönmekte ısrara ediyorsanız!

Sözün kısası; bugün gerek ülkemizde, gerekse dünyanın diğer ülkelerinde hakim olan kapitalist-empyalist sistem insanlığın önündeki en büyük engeldir.

Bu engeli, ortadan kaldırmak mümkündür!

Bunun için öncelikle bu düzeni yıkmaya gücüne sahip olan işçi, emekçi ve yoksul köylüler örgütlenmeli ve mücadeleye girmelidir.

İnsanlığın bugün dahi sahip olduğu bilimsel ve teknik gelişme dünyanın her bir köşesinde tüm insanların refah ve bolluk içinde yaşamasını sağlayabilecek seviyededir.

Kaybedecek sadece zamanımız ve bizi bu sisteme bağlayan zincirlerimiz vardır, ama kazanacak kos koca bir dünyamız, hem de bolluk ve refahın hakim olacağı bir dünya!

Tarihe Bir Not

KSP Ledra Palace'ta Haziran ayında yapılan partiler toplantısında tarihe önemli bir not düştü.

Her ay Slovaçya'nın Kıbrıs elçiliği himayelerinde yapılan parti liderleri toplantısının 2007/2008 dönemi son toplantısı 11 Haziran 2008 tarihinde Ledra Palace'ta yapıldı (bu toplantıdan sonra parti liderlerinin aylık toplantılarına yaz tatili nedeni ile Eylül ayına kadar ara verildi).

Bu toplantının ev sahipliğini CTP yaptı. Ev sahibi CTP adına açılış konuşmasını yapan KKTC Başbakanı ve CTP Genel Başkanı Ferdi Sabit Soyer; geçen yıl Haziran ayında yine CTP'nin ev sahipliği yaptığı toplantıdaki konuşmasında iki liderin (Talat- Hristofyas) görüşmelere başlamasının önemini vurguladığını hatırlatarak, Kıbrıs sorununa ancak kapsamlı görüşmeler yoluyla, BM parametreleri ve BM kararları ışığında çözüm bulunacağını vurguladı. Partilerden ortak açıklama metni olarak şu metni benimsemelerini istedi:

"We all approve the 23rd May joint statement of the leaders and applaud them for their commitment to a bi-zonal, bi-communal federation with political equality, as defined by relevant Security council resolutions and that this partnership will have a federal government with a single international personality, as well as a Turkish Cypriot constituent state and a Greek Cypriot constituent state, which will be of equal political status."

(Hepimiz de liderlerin 23 Mayıs bildirgesini onaylar ve onları, ilgili BM Güvenlik Konseyi kararlarında belirtilen, iki bölge, iki topluluğu, politik eşitliğe dayalı federasyon hedeflerinde, ki bu eşit politik statüye sahip Kıbrıs Türk kurucu devleti ve Kıbrıs Rum kurucu devletinden oluşacak, tek uluslararası kimliğe sahip bir federal hükümet olacaktır, destekliyoruz.)

Söz alan tüm partiler bu iki devletlilik hakkında endişe belirttiler.

Bazı partiler TC devleti yetkililerinin iki ayrı egemenlik ve iki ayrı devlet söylemleri ortada dururken bu tür söylemlerden endişe duyduklarını vurguladılar.

KSP adına toplantıya katılan Siyasi Büro üyesi Mehmet Birinci şöyle konuştu:

"Soyer'in okuduğu bildiri son 10 yılda CTP yetkililerinden duyduğum en makul bildiri idi. Ancak burada söylenenlerin Ankara'nın onayını alıp almadığından kuşkuluyum.

Eğer Türk tarafı BM parametrelerine ve kararlarına uymaya hazır ise, Kıbrıs sorununun bir türlü çözülmemişinin nedenlerini anlamak zor.

Tarafların her seferinde ortaya koydukları 'iyi niyetli yaklaşımlar'a (wishful thinking) rağmen yine her seferinde aralarında anlaşmayı engelleyen bir boşluk mutlaka ortaya çıkmaktadır.

Şu anda yaşanmakta olan süreçte de bu boşluk komite çalışmalarından beklentiler ve anlaşma sürecinin zamanının sınırlı olup olmaması konusunda önümüze çıkmaya başlamıştır bile.

Partimiz görüşmeler yoluyla bir sonuca yıllardır varılmadığını ve bundan sonra da varılmayacağını, Talat ile Hristofyas'ın karar verici aktörler olmadıklarını ve ikisi arasında tam gaz, yarı gaz ya da gamsız görüşmelerle hiçbir sonuç elde edilemeyeceği inancını korumaktadır. Bu vesile ile buradan tüm parti yetkililerine adanın her iki tarafındaki halkımıza boş ümitler vermemeleri, yeni hayal kırıklıklarına yol açmamaları için dikkatli olmaları çağırısı yapıyorum."

Daha sonra söz alan Soyer, önermiş olduğu ortak bildiri taslağının harfi harfine Hristofyas -Talat ortak deklarasyonunun aynısı olduğunu, buna destek vermekte tereddüt eden ve isteksiz olan Kıbrıs Rum partilerinin Hristofyas'a ve Rum yönetimine güvenmediklerini ortaya koydu.

Soyer, kendi partilerinin bunun arkasında olduğunu söyleyerek tüm partilerin de iki liderin arkasında olup olmadıklarını ortaya koymalarında ısrarcı oldu.

Demokrat Parti de bu bildiriye destekleyerek, Rumların tüm ulusal kararları Ulusal Konsey'de aldıklarına ve bu konsey kararları ışığında Hristofyas'ın 23 Mayıs belgesini imzaladığına dikkat çekerek neden itiraz ettiklerini anlamadıklarını ortaya koydu.

Rum partileri metne getirdikleri değişiklik önerilerinde öz itibarıyla, '23 Mayıs bildirgesini destekliyoruz' ifadesinin yeterli olduğunu vurguladılar. Aslında bu bildirgeyi desteklemenin, Soyer'in ortak metin önerisini desteklemekten hiçbir farkı yoktu; içerik tamamen aynıydı. Ancak onlar bu ortak açıklamanın istismar edilebileceği endişesiyle tavırlarını korudular.

Bunun üzerine KSP temsilcisi tekrar söz alarak şunları söyledi: "Tarihe bir not düşerek tanıklık etmek adına bir vurgu yapmak istiyorum. Sayın Talat ile Hristofyas'ın öngördükleri çözüm şekline partimiz inanmamaktadır. Buna rağmen biz bugünkü ortak deklarasyona imza atarak bu 23 Mayıs Talat-Hristofyas bildirgesinin arkasında duracağız.

Peki ya siz Sayın Soyer, siz 23 Mayıs bildirgesinin arkasında durabilecek misiniz?

Umarım tarih beni yanıltır. Burada bulunan tüm partilerin temsilcilerinin yakın gelecekte burada yaptığım vurguyu hatırlamalarını temenni ediyorum."

KSP'ye cevaben Soyer, partisinin kurulduğu günden bu yana Kıbrıs'ta barışı desteklediğini ve bu duruşlarının süreceğini belirtti.

CTP, tüm partilerin önünde bu duruşunu Kıbrıs'ta bir çözüm bulunana kadar sürdüreceğine dair söz verdi. CTP'nin en azından burjuva bir barış için bile bu sözünü tutup tutmayacağını yaşayıp göreceğiz!

Okuyucularımızın bilgi edinmesi açısından şunu vurgulamakta yarar var.

Partiler toplantısının ortak deklarasyonu tüm partilerin onayı ile yayınlanır. Bir tek parti bile itiraz ederse bu bildiri yayınlanmaz. Her seferinde konsensus aranır.

Sonuçta her toplantının sonunda ne kocar ne tüter bir bildiri yayınlanır.

Bizim tavrımız ise toplantılarda inandıklarımızı söylemek, düşüncelerimizin propagandasını yapmak ama ortak bildiriye, içinde çok ciddi bir prensip sorunu olmadığı sürece karşı çıkmamaktır. Biz, ortak deklarasyonların aslında hiçbirini bile hemfikir değiliz.

Ama deklarasyonlara itiraz etseydik hiçbir deklarasyon yayınlanmazdı.

Bu son toplantıda da böyle oldu. Tüm partiler Talat-Hristofyas görüşmelerinin içeriğini destekleyeceklerini beyan ettiler. Biz de buna itiraz etmedik.

Politikamız da bunların yapacakları herhangi bir anlaşmaya karşı çıkmak değildir. Bu bağlamda destek verdik. Ama bunu yapmadan önce söz alarak yaptığımız konuşmada da Talat-Hristofyas görüşmelerinden sonuç beklemenin anlamsız olduğunu, halka boşuna ümit vermemeleri gerektiğini vurguladık.

Bu arada da CTP, Talat-Hristofyas toplantısında yapılan açıklamanın arkasında olduğunu vurgulamıştı. Biz de CTP'nin bu sözüne güvenilemeyeceğini, bugün arkasında durduğunu söylediği böyle bir çözüm şeklini bile, yarın Ankara'dan gelecek bir talimatla reddedebileceklerini, yani güvenilir olmadıklarını vurgulamak için; "biz bunun arkasındayız (karşı çıkmayıp, engel olmayacağımız anlamında) ama bakalım siz bu sözünüzün arkasında durabilecek misiniz?" şeklinde bir tavır takındık.

Bunu ileride tarih önünde CTP'nin foyasını meydana çıkarmak amacıyla vurguladık.

Okuyucu Mektubu

Liseli Bir Genç

Benim merak ettiğim şu anki mesele, CTP hükümetinin amacının ne olduğudur. CTP hükümeti adamızın utanç kaynağıdır. Zamanında Sayın Talat değil miydi barış diye bağırın? Sayın Soyer değil miydi birlik, mücadele, dayanışma diye bağırın? E? Ne oldu? Etrafta barralamak, barış diye bağırarak kolay da uygulamak zor mu? Ne hikmettir ki bunu yapan kişiler, söz verenler, bunu şeref meselesi yapanlar sözlerini tutmadı. Tutmadığı gibi de halka zammı yüklediler, öğretmenin haklarını gizlice değiştirdiler ve son olarak Adnan Eraslan'ı yaka paça sürükleyip götürdüler. İşte bu bizim maalesef utanç tablomuzdur. Sizin yapabileceğiniz tek bir şey vardır;

Bulduğunuz makamdan hemen istifa edin!

Amacınız bu mu Sayın Talat? Amacınız bu mu Sayın Soyer? Yoksa size verilen emirlere göre mi yönleneceksiniz orasını bilmem ama halkımın durumu ortada. Aydınlar, halka ve işçilere zulüm etmeyi kesin. Çünkü o sizin villalarınızı, şimdilik oturduğunuz makam koltuğunu yapan; yani dünyayı çekip çeviren işçilerdir. Galiba anladım ben amacınızı... Sizin amacınız sizden daha beter sömüren gerek İngiltere gerek Yankee, yani Amerikalılara adamızı satmak ve sol, aydın öğretim görevlilerini okullardan uzaklaştırıp atmak ve son olarak halkı ezmektir.

Ve ben şu anda işçileri, köylüleri, halkımı ve aydınları daha iyi, özgür, gerçekten demokratik bir adada yaşamak için örgütlenmeye davet ediyorum.

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com **Akif AKSAKAL**

Irak çok "ırak" değil

3 arkadaş buluştuk.

Elimizde dondurmalar oturuyoruz.

Arkadaşın biri bilgisayarı kurcalayıp dururken "buraya bakın" diye seslendi.

Fonda gümbür gümbür bir müzik ve ekranda Irak'taki ABD askerleri...

Gül dağıtmıyorlar elbette savaşa, işgale gittikleri ülkede...

Amatör kamera çekimleri insanın kanını donduracak cinsten.

Şımarık kovboylar araçlarıyla Iraklı yayaları eziyorlar,

Tanklarıyla taksilerin üzerinden geçiyor, ekmekle oynuyorlar,

Kedileri, köpekleri, koyunları vuruyor, bombalıyorlar...

Bu kadarla da kalmıyorlar.

Bombaladıkları evlerden birinde yaralı halde yerde yatanları kurşuna diziyorlar.

Sokakta gezen sivillerin üzerine ateş açıp önlerine geleni öldürüyorlar.

Yolda yürüyen 30 Iraklı'yı havadan bombalıyorlar, insanların parçası bile kalmıyor.

İzliyoruz bir Hollywood filmine bakar gibi...

Elimizde dondurmalar...

Yalan değil, bu sıcakta içimiz ürperiyor.

Okkalı bir küfür patlıyor bir köşeden...

Dondurmalar elimizde eriyor.

Yutkunup kalıyoruz...

Görülmedik, bilinmedik şeyler değil aslında.

Bin betelerinin yaşandığını da biliyor insanlar.

Ama ne kadar bilerseniz de gerçekleri,

Ne kadar izleseniz de böylesi görüntüleri,

Kusura bakmayın ama kanıksamayacaksınız!

İncinmek zorundasın.

Öfkeden başına ağrılar girmese de, avuç içlerin yanmalı en azından...

Ne bileyim, dişlerini gıcırdatabilmelisin mesela.

Derin bir soluk alma ihtiyacı hissetmek bile iyi.

İnsanlığını hatırlatır insana.

Ve nasıl yaşamaya ve yaşatacağına patlatmalısın kafanı...

"İnsanım" diyorsan her haksızlık sana, her zulüm sana, her katliam sanadır!

Irak bize çok "ırak" değil...

Dünyayı barbarlık yönetirken, film izler gibi savaş görüntüsü izlememeli insan.

Dünya aklıktan kırılırken, günü kurtarmanın telaşında, küçük hesapların insanı insanlıktan çıkartan acımasızlığında yok olmamalı insan.

Daha "dün" bu adada toplu mezarların üzerinde maç yapıyordu çocuklar belki de babalarının orada yattığından habersiz.

Emeğiyle geçinen insanlar, içine girdikleri cenderede her geçen gün daha fazla sıkılırken,

Basit hastalıklardan, açlıktan, susuzluktan kırılırken dünya,

Her yıl 40 milyon insanın canına mal olurken birilerinin kârı, parası, pulu, hisse senedi,

Elde dondurma izlemek değildir gereken...

"İnsanım" diyorsan insanca yaşayacaksın.

İnsanca yaşamak için, yaşatmak için kavga edeceksin.

Üzülme, acımak, hayıflanmak, hatta küfür etmek bile beş para etmez çoğu zaman.

Kaybedeceğin küçük şeylerin hesabının vakti çoktan geçti...

Zaten kaybedecek birşeyi olmayanlardır bu işin önderi.

Bilgisayar oyunu gibi bir yaşam dayatılmış bize.

Geç kalma artık.

Ne insanlık seni, ne de sen insanlığını kaybetmeden!

Kopan kafalar, düşen bombalar, boş mermi kovanları, oluk oluk kan...

Dikil artık ayaklarının üzerine dikil!

Dedik ya,

Irak bize çok "ırak" değil...

Bir İşçi İle Sohbet

Yaptığım iş gereği sık sık işçilerle biraraya gelir, sohbet ederim. Bana sıcakkanlı davranırlar. Geçmişten bugüne iş hayatlarında yaşadıkları önemli olayları (patronla didişmeleri, işten ayrılmaları, yaşamak için bir ülkeden başka bir ülkeye göç etmeleri vs) ayrıntılarıyla anlatırlar.

Yine bu sohbetlerden birinde tanıştığım ve TIR şoförü olduğunu öğrendiğim bir işçi bana yaşamak için verdiği mücadeleyi anlattı. Türkiye'den geldi, senelerdir şoförlük yapıyor, TIR şoförü olduğu için her gün yollarda... Kalacak bir yeri olmadığı için de çoğu kez TIRlarda yatıp kalkıyor.

En çok şikayetçi olduğu konulardan biri de maaşının az olması. Bir milyar maaş aldığını ve şirkette en az maaş alan şoför olduğunu, birkaç sene içinde maaşına çok az artış yapıldığını ve dışarıdan yemek çağırımlarının yasak olduğunu, domates, ekmek ve peynirle yetinmek zorunda olduklarını söyledi. Ayrıca derdini anlatacak kimseyi bulamadığını, bana güvendiği için bunları anlattığını da sözlerine ekledi.

Ben de cevap olarak; patronların işçileri canlarını çıkarana kadar çalıştırdıklarını, işçilerin emeklerinin karşılığını almalarının çok zor olduğunu, bunun ancak işçilerin vereceği mücadeleyle mümkün olacağını söyledim.

O da söylediklerimin doğru ama bunun imkansız olduğunu, işçilerin zaten böyle bir dertlerinin olmadığını bunu kabul etmekten başka yapacak birşeylerinin olmadığını söyledi.

Ben de bunun imkansız olmadığını, işçiler birlik olurlarsa patronların karşılarında duramayacaklarını söyledim...

Onunla yaptığım sohbeti böyle özetleyebilirim... Bunları siz değerli yoldaşlarla paylaşmak istedim...

Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

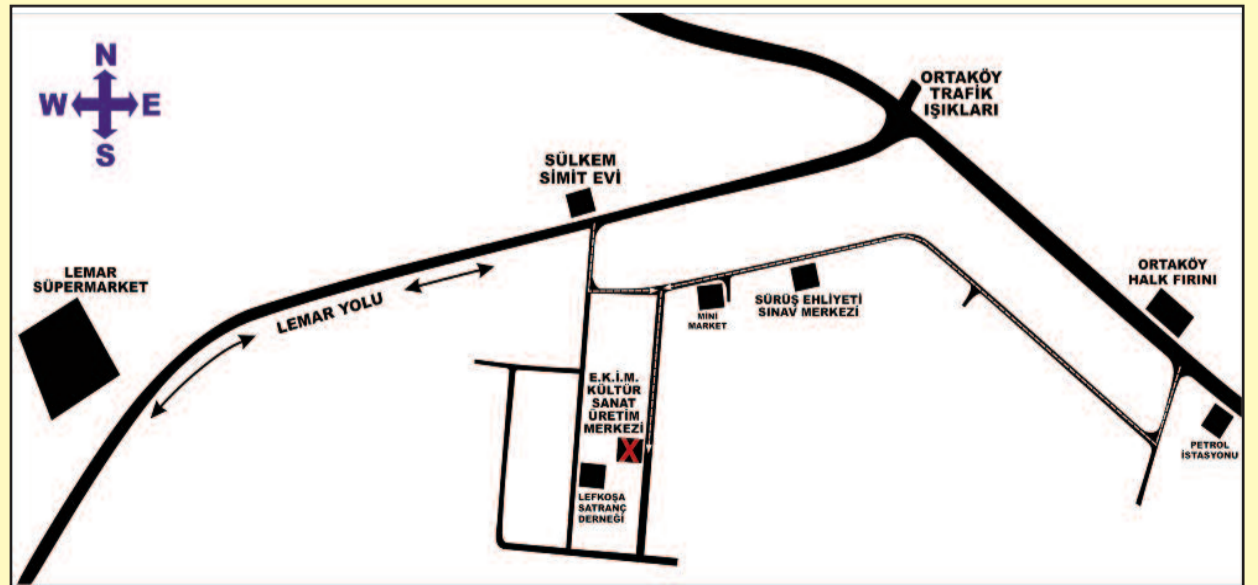
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARIF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA

Ulusal Kurtuluş Hareketleri ve Anti-Emperyalizm

Başlıkta belirtilen konu ile ilgili olarak bir platformda yapılan siyasi tartışma sırasında hazırlanan alttaki yazıyı, gerekli düzenlemeleri yaparak yayınlamayı, bahsedilen konudaki görüşlerimizin daha geniş bir kitleyle paylaşılabilmesi için yararlı gördük.

Biz ezilen burjuva milletlerin burjuva kurtuluşu (veya kapitalizm öncesi şartlarda yaşayan ulusların feodal kurtuluş) meselesinde böyle bir kurtuluş hareketinin hem başını çekenlerin hem de kitlesel tabanının burjuva-feodal özellikler taşımasında sorun görmeyiz.

Dahası biz ezilen burjuva (feodal) ulusların komünist kurtuluş hareketinde de tabanın burjuva-feodal özellikler taşımasında sorun görmeyiz.

Yani bu konuda yapılan önermelerin (harekette böyle unsurlar var diye dışlamak olmaz vb tutum) bizim hareketimizle uzak yakın ilişkisi yoktur.

Biz Ekim devrimiyle birlikte dünyada insanlığın geleceğini belirleyen ve bir birini dışlayan, biri diğerini yok etmek için kavga veren iki zıt eğilimin kesin bir şekilde oluştuğunu tespit ediyoruz.

Bu eğilimler: a)burjuva (kapitalist) emperyalizm b)proleter (sosyalist) komünizm eğilimleridirler. Dünyanın bugünü ve geleceği konusunda her hareket bu iki temel eğilimden hangisine katkı yapmakta, hangisine zarar vermektedir. Tüm siyasi eğilimler, tüm siyasi akımlar, tüm hareketler işte bu iki zıt arasındaki çatışmada yol açtıkları pratik sonuçları açısından değerlendirilirler.

Bu iş pratik bir iştir. Yani: emperyalizme zarar verip, komünizmi güçlendirmek (komünizme güç katıp, emperyalizmi zayıflatmak). Her hareket bu tartıda, bu sonucu vermekle yükümlüdür. Bu sonucu vermeyen burjuva-feodal hareketler emperyalizmi güçlendirip komünizmi zayıflatmaktadırlar (komünizmi zayıflatıp emperyalizmi güçlendirmektedirler). Bu şartlarda da insanlığın büyük kavgasına yarar değil zarar vermektedirler. Dolayısıyla da kendi uluslarına da zarar vermektedirler. Ayrıca dünyanın tüm uluslarına da zarar vermektedirler. Bu şartlarda Kürtlerin herhangi bir hareketinin böyle bir konumda olması uygunsuz kaçmaktadır. Kürtler için zararlı olmaktadır.

Bu hususta anlaşılırsa gerisi gelir. Daha

doğrusu gerisi tamamı ile somut şartların somut değerlendirmesinde herhangi bir Kürt hareketin -herhangi bir Türk hareketin de-verdiği sonucun (dünya çapındaki güç dengesinde ürettiği sonucun) doğru bir somut değerlendirmesinin yapılmasını gerektirir ve bizce işin püf noktası budur.

Bir diğer nokta, dünya komünizminin zaferine katkı değil de yenilgisine katkı koymuş olan hareketlerin yedikleri haltların somut sonucu ortadadır. Artık Nazileri yerle bir edecek güçte bir Sovyetler Birliğimiz, bir kurtarılmış ülkemiz, bir özgür alanımız yok. Onun yıkımına katkı koyanların yedi göbek sülalesi, bütün dünya uluslarının emperyalizmin zulmü altında eza, cefa çekmesine -insanlığın barbarlığın ta göbeğine itilmesine katkı koymuşlardır.

İşte bu belirleyici olayda, ulusların dününü, bugününü ve de geleceğini belirlemiş olan bu olayda kimler nerede yer aldılar? Nasıl bir sonuca yol açan siyasetler savundular ve de savunuyorlar?

Bir hareket emperyalizme mi, yoksa komünizme mi katkı yapmaktadır?

Bizim kıstasımız budur. Bunun dışında bir kıstası kabul etmeyiz. Çünkü

bunun dışında bir kıstas Kürt ulusuna zarar verici bir yaklaşım olur -Türk ulusuna zarar verici bir yaklaşım olur, insanlığa zarar verici bir yaklaşım olur.

Biz dünya komünist hareketini sağlam zeminlerde yeniden inşa etmezsek dünyanın tüm uluslarının, bu arada Kürtlerin de geleceğinin pek parlak olmadığı görüşündeyiz. Buna katkı yapmayanlar, hele hele buna zarar verenler emperyalizme katkı koymuyorlar mı?

Sadece burjuva milli hareketlerin değil, tüm hareketlerin bu tartıda somut olarak, pratik olarak tartılması lazımdır. Gerisi gericiiliktir.

Biz bu somut değerlendirme işinde hata yapma ihtimalimizin olabileceğini, bu ihtimalin yüksek de olduğunu biliyoruz. O meyanda sonuca varmakta titiziz. Geç olsun temiz olsun. Ve de tüm hareketlerin bu tartıda kendilerini bir değerlendirsün isteriz. Hareketler bu tartıda kendilerini tartmayı reddettikleri anda biz onlara güle güle demekte tereddüt de etmeyiz -yani birlikte işe tamam, ama her şeyiyle el ele yoldaşlık? Bunu kabul etmeyiz. Ezilen ulus, o halde yardım şart? Bunu kabul etmeyiz. Amerika'daki işçilere bir bakalım, onlar da eziliyor. Birine öyle, birine böyle olmaz. Hele hele işçiler aleyhine burjuva ulusal kurtuluşa

öncelik olmaz. vb.

Ayrıca burjuvalar dünyada barbarlığı azdırmak için elinden geleni yapıyorken, bizim bu barbarlığa çanak tutacak yaklaşımlara karşı dikkatli olmamız gereklidir.

Bazıları açıktır ki tam bir zulüm hissiyle hareket eden Müslüman gençleri, Müslüman ulusların peşine takmakta olan faaliyetlerin, hareketlerin anti-emperyalist olduğunu iddia ediyorlar. Görünüşe bakıldığında öyledir de. Militanlarının fikir ve duygularına baktığında da öyledir. Kendini öldürmeye gitmeden önce video çeken gençlerin konuşmalarındaki haksızlığa karşı isyan duygusunu görmemek için kör olmak gereklidir. İyi ama işte o haklıdan yana canını vermeye hazır gençler eğer Müslüman hareketlere çekilmeselerdi, komünist hareketle birlikte olacaklardı. Halbuki onlar o güzel, o fedakarca duygularıyla komünizme düşman, komünist avcısı, gaddar katiller olarak komünizme karşı görev yapıyorlar. Komünizmin yenilmesi için her şeyi yapıyorlar.

O zaman şu sorulmalıdır: bu hareketin somut sonucu nedir? Komünizmin güçlenmesine mi katkı koyuyor, yoksa yok edilmesine mi? Bizce şuanda komünizmin yok edilmesine katkı koymaktadırlar. Emperyalizme bu temelde, bu şekilde, yani tersten doğru katkı koymaktadırlar. Komünizmi zayıflatarak emperyalizmi

güçlendirmektedirler. Çünkü gerçekçi olalım; bugünkü emperyalizmin tek alternatifi komünizmdir -onu yıkacak tek güç komünizmdir. Müslümanlık kapitalist -özel mülkiyetçi ve de hatta köleci- ekonomik

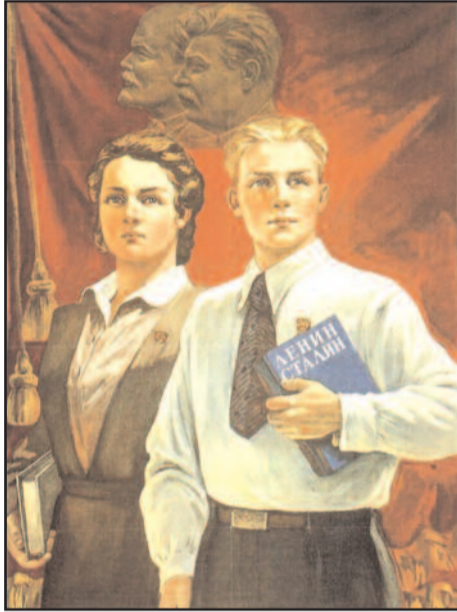
yaklaşımıyla kapitalist emperyalizmin alternatifi değildir, onun ta kendisinin korunması aracıdır. İran ortadadır! Burjuva milli hareketler de tıpkı Müslüman hareketler gibi yaptıklarının ne sonuç vermekte olduğuna bakmak ve komünizme zarar vermemek için kılı kırk yarmak zorundadırlar. Yoksa bilhassa komünizmin ve emperyalizmin bugünkü şartlarında bu işin oluru ederi yoktur.

Biz komünistiz. Komünizmin zaferine katkı yapmayan, ona zarar veren, insanlığın ve kendisinin ve de kendi hareketinin kuyusunu kazmaktadır.

Her bir kişi ve örgüt kendi hareketini bu çerçevede tartmalı ve pratik, somut bir değerlendirme sunmalıdır.

Biz bu somut değerlendirme konusunda acil davranmamayı biliriz. Acelemiz yoktur. Seni ve yoldaşların değerlendirmesini bekleyebiliriz.

Nötrlük fena bir tavır değildir. Yarar vermese de hiç değilse zarar da vermez.

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir.
Babanızın, annenizin, ablanızın,
abinizin yaşam kavgasını ele alıp
yansıtacak, onların bir günlük ekmek
mücadelelerini ifade eden yazı veya
şairlerinizi bu sayfalarda yayınlamak
için dört gözle bekliyoruz.

DEVRİMCİYE ÖVGÜ

Bertolt Brecht

Bazıları fazlalık,
Yok olmaları daha iyi,
O yoksa yeri boş demek.
Baskı arttıkça
Çoğu siner
Ama O'nun korkusuzluğu yeşillenir.
KAVGASINI ÖRGÜTLER O
Ücretindeki kuruş, bardağındaki çay için.
Ve ülkedeki İKTİDAR İÇİN.

Sorar o özel mülkiyete;
Nerden geliyorsun?
Sorar o görüşlere;
Kime hizmet ediyorsunuz?

Nerde varsa suskunluk
Orada konuşur, anlatır o,
Nerde baskı hüküm sürüyorsa
Ve kaderinden söz ediliyorsa
O adını koyar bu durumun ve açıklar.
Nerde oturursa oturursun masaya
Masada hazırdir hoşnutsuzluk.
Yemeğin iyi olmadığını
Odanın darlığını vurgulayan.
Onu sürdürdükleri yere devrim de beraber gelir
Onun sürüldüğü yerde kalır en azından bir kıpırtı.

Efsane Geri Dönüyor!

Asabi insan,
sevgili dost, yüce
kişilik Sinirlenen
Adam önümüzdeki
aydan itibaren yeni
çıldırılmalarıyla
sizlerle! Takip
ediniz! Adamı
sinirlendirmeyiniz!

OOOFFFFFFFFF

a.adamoğlu

Ne kadar sıkıcı olacaktı yaşamımız
Geri zekâlılar yaşamasaydı aramızda :

Konuşacak konu bulamayacaktık en azından
Kıbrıs meselesi, Avrupa Birliği, Annan Planı,
Lokmacı.
Haber spikerleri, değil ağızları köpük
kesmek,
İşsiz kalacaklardı eminim.

Bir düşünün,
Ülkemiz bölünmeyecekti.
Köy adları değişmeyecekti.
Simit fırınlarının kurdeleleri nutuklarla
kesilmeyecekti.
Dağ çırılçıplak kalacaktı, edep yeri
meydanda.
Anlı şanlı soyadlarımız konmayacaktı.
Kondo, Yalluri, Ruso, Koççino, Bondigo,
Gabira kalacaktık,
Yurdumuz cep edilirken farkında
olmayacaktık bile.
Kim hain, kim milliyetçi bilmeyecektik
Ne kadar sıkıcı bir yaşamımız olacaktı.

Çarpışmayacaktık.
Bazılarımız şehit bile olamayacaktı, yazık...
Şehitliğimiz olmayacaktı şehitliğimiz,
anlatabiliyor muyum?
Şehitliğimiz olmadan devlet de
kurulamayacaktı.
Kurulmayan devletin sigara fabrikası da
olmayacaktı
Sigara fabrikasının 'Dolama dolamayı' çalan
zilleri de.
Zilleri duyunca gözleri dolar gören rezilleri
de.
Kalleşlik hikâyelerini, kahramanlık
destanlarına çeviremeyecektik
Barikatçılarımızdan bile mahrum kalacaktık
Barikatçılarımızın saçları, küçük
pencerecikten baka baka beyazlaşmayacaktı.
Sıkıcı sıkıcı
Evden işe
İşten eve.

'Bu gamaşalardan bir tek kişi bile
kaybolmadı' diye yazacaktı tarih
'4 şilin aylıkla dünya savaşlarında,
Katırlarını bile kaybetmediler.
Bu kadar da tekdüzelik olur mu?'
Katliam nedir görmeyecektik.
Toplu mezarlara gömülmeyecektik.
Dikenli tel, toprak dolu varel, mayın, yakın
döğüş, asker selâmı, karavana,
Anatüyümüzle ana avrat sövüşü.

Düşman nasılmış bilmeyecektik
Düşmanı yok etmenin 1001 çeşidini

öğrenmeyecektik
Boğma telini, kasaturayı, bubi tuzağını, kulak
kesmeyi, kurşuna dizmeyi,
Yakın dövüşü
Soğumakta olan bedenimizin ırzına geçmeyi.
Dans pistine en yakın Sancaktara özel vazolu
boş masayı.
Kapılara 2 sürgü, 4 kilit, 6 peki,
Pencerelere demir parmaklıklar koymayı.
Göçmen olmayı.
Dikili eğri bir kazık bile çakamayacaktık anıt
niyetine.
Plâstik çiçeklerle bezenmiş çelenkler
koyamayacaktık katlı kravatlı.
'Ti'borusunu bile öttüremeyecekti, kulak zarı
düşmanı, ısmarlama trompetçimiz.
Cahil kalacaktık cahil.

Az kalsın unuttuyordum :
Ya savaş zenginlerimiz?
Onlarsız nasıl yaşardık şimdi?
Ne yediklerini, ne içtiklerini, ne giydiklerini
görmeden
Onları taklit etmeden
Hangi ülkelerde ne halt karıştırdıklarını
öğrenmeden
Neyin dedikodusunu yapacaktık?
Biz kime çalışacaktık? Ustasız n'apacaktık?
MI5-MI6-CIA-MOSSAD-KGB-MİT enayi mi?
Bizi düz mü, bastırmalı mı, gülbahar mı,
karışık için mi ajanlaştıracaklardı?
Sahte kimliğimizle nasıl yasallaştıracaktık
uyruğumuzu?
Kimlerden yalanmış kemik bekleyecektik
sallayarak kuyruğumuzu?

Ne kadar sıkıcı olacaktı yaşamımız
Geri zekâlılar dolaşmasaydı aramızda?
Bir düşünün,
Çamurlu potinlerimizi, kapı önündeki demir
çamurluğa sürtecektik
Sonra boyatacaktık.
Sonra gene sürtecektik, sonra gene
boyatacaktık.
Fırçalar eskitecektik, şişe şişe boyalar
tüketecektik
Boş boya şişelerini verip 'pastellagi'
alacaktık.
Pastellagileri yerken günü çekecektik.
Çekecektik çekecektik günü, gene de
geçmeyecekti.
Sonra gece gelecekti
Lâcivert, bunaltıcı, bol yıldızlı, bol
küpdüşenli, eşek anırmalı uzak köylerden.
Duvardaki mişaro bize gülümseyecekti
lâmbanın sarı ışığında,
Biz OOOFFFFF çekerken.
'Sus,
'Duyan da, canın koca çekti zannedecek'
diyecekti mişaro.

Mişaroyu mu dinlerdiniz,
Ankara'dan paket getireni mi?

RADYO E.K.İ.M.

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışulan ve her popüler müziğin adına sanat dendiği şu
dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu
çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M. gerçek sanat ve sanatçıyı halkla
buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve
emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M.

Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emegin Sesi

RADYO E.K.İ.M.

www.radyoekim.com

RADYO E.K.İ.M. Yönetim Kurulu

Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen Yalanlar

BÖLÜM 5

Mario Sousa

İsveç Komünist Partisi [eski KPML(r)] üyesi

*Stalin Arşivi çeviri birimi tarafından
Türkçeleştirilmiştir. (Şubat 2006)*

18) Önemli bir faktör: Tıbbi malzeme eksikliği

Şimdi üçüncü soruya cevap verelim. Çalışma kamplarında kaç kişi öldü? Sayı her yıl değişmekte, fakat 1934'teki %5.2 oranının 1953'te %0.3'e düştüğü görülüyor. Çalışma kamplarındaki ölümlerin nedeni, toplumun tümünü de etkileyen, özellikle salgın hastalıklara karşı ihtiyaç duyulan genel tıbbi malzeme eksikliğiydi. Bu sorun çalışma kamplarıyla sınırlı değil, toplumun tümünü hatta dünyanın büyük kısmını etkiliyordu. Bu durum ancak, bulunuşu ve yaygın kullanımı İkinci Dünya Savaşı sonrası gerçekleşen antibiyotikler sayesinde değişti. En kötü yıllar barbar Nazilerin tüm Sovyet vatandaşlarına iğrenç koşullar dayattıkları savaş yıllarıydı. Bu 4 yıl boyunca, yarım milyondan fazla kişi çalışma kamplarında öldü, bu sayı incelediğimiz yirmi yıl içinde ölenlerin toplamının yarısına eşit. Ancak aynı sırada serbest insanların 25 milyonunun savaş nedeniyle öldüğünü hatırlayalım. 1950'de Sovyetler Birliği'nde koşullar düzeldiğinde ve antibiyotik kullanımı başladığında hapiste ölen hükümlü oranı %0.3'e düştü.

Dördüncü soruya geçelim. 1953 yılına kadar, özellikle de 1937-38 temizliği sırada kaç kişi idam edildi? Conquest Bolşeviklerin 1930-1953 arasında çalışma kamplarında 12 milyon hükümlüyü öldürdüğünü söylüyordu. Bunların bir milyonu da 1937-38 yıllarında öldürülmüş olacaktı. Soljenitsin çalışma kamplarında ölen on milyonlardan bahsediyordu, bunun da 3 milyonu sadece 1937-38 arasında öldürülmüştü. Sovyetler Birliği'ne karşı propaganda savaşı için bu sayılar imal edildi. Başka bir örnek, yazar Olga Shatunovskaya, 1937-38 temizliğinde 7 milyon kişinin öldüğünü söylüyor.

Sovyet arşivlerinden çıkan belgeler ise başka türlü konuşuyor. Şunu baştan belirtelim ki idam cezası alanların sayısı hakkında bilgiler farklı arşivlerde bulunuyordu ve araştırmacılar yaklaşık bir değere ulaşabilmek için verileri bir araya getirmek zorunda kaldılar, bu nedenle çift sayma ve gerçekte olandan daha büyük bir sayıya ulaşma riskini göze almak zorunda kaldılar. Yeltsin tarafından Sovyet arşivleriyle ilgilenme görevi verilen Dmitri Volgokonov'a göre, 1 Ekim 1936 ile 30 Eylül 1938 arasında askeri mahkemelerde 30.514 kişi idama mahkûm edilmişti. Şubat 1990'da basında yer alan bir KGB belgesinde ise, 1930'dan 1953'e kadar geçen 23 yıllık sürede karşı-devrimcilik suçundan 786.098 kişinin idama mahkûm olduğu yazıyordu. KGB'ye göre bu mahkûmiyetlerden 681.692'si 1937 ile 1938'de gerçekleşti. KGB'nin söylediğini kontrol etmek mümkün değil fakat bu bilgi güvenilir görünmüyor. Yalnız iki yıl içinde bu kadar çok kişinin idam edilmesi oldukça zor. 1990'ın kapitalist yanlısı KGB'sinin sosyalist yanlısı eski KGB ile ilgili verdiği bilgilere inanılabilir mi? En azından, KGB'nin söz konusu 23 yıllık kullandığı istatistiklerin kapitalist KGB'nin iddia ettiği gibi sadece karşı-devrimcilerin idamını mı yoksa hem karşı-devrimcileri hem de adi suçluları mı içerdiğini kontrol etmek gerekir. Arşivler idama mahkûm adi suçlularla karşı-devrimcilerin sayısının yaklaşık olarak eşit olduğu sonucuna götürüyor.

Buradan çıkarabileceğimiz sonuç, 1937-38 yıllarında idama mahkûm olanların Batı propagandasında yer aldığı gibi milyonlara değil, yüz bine yakın olduğudur.

Tüm idam cezalarının uygulanmadığını da eklemek gerekir. Ölüm cezalarının büyük bölümü çalışma kampı cezasına çevrilmiştir. Adi suçlularla karşı-devrimciler arasında ayırım yapmak gerekir. İdama mahkûm olanların çoğu cinayet ya da hırsızlık gibi

büyük suçlar işlemiştir. 60 yıl sonra, çoğu ülkede bu suçların aynı şekilde cezalandırıldığını görmekteyiz.

Hapis cezaları ne kadar sürüyordu? Hapis cezalarının uzunluğu Batı propagandasında en utanmaz söylentilere konu oldu. Genellikle Sovyetler Birliği'nde insanın tüm yaşamını hapiste geçirdiği ve asla hapisten çıkamadığı söyleniyordu. Bu tamamen yanlıştır. Stalin döneminde hapse gidenlerin büyük çoğunluğu için hapis süresi en fazla beş yıldır. American Historical Review'de yer alan istatistikler bize gerçekleri gösteriyor. 1936 yılında Rusya Federasyonu'nda adi suçluların aldıkları cezalar: beş yıla kadar %82.4; beş ile on yıl arası %17.6. 1937 öncesi mümkün olan en yüksek ceza on yıldır. 1936 yılında sivil mahkemelerde mahkûm olan siyasi suçluların aldığı cezalar: beş yıla kadar %44.2; beş ile on yıl arası %50.7. En uzun cezaların çekildiği gulag çalışma kampları için 1940 yılına ait istatistikler beş yıla kadar olan cezaların %56,8; beş ile on yıl arası cezaların %42.2 olduğunu gösteriyor. On yıldan fazla ceza alanların oranı sadece %1'dir.

1939 için Sovyet mahkemelerinin istatistiklerine sahibiz. Ceza süreleri şöyledir: beş yıla kadar, %95.9; beş ile on yıl arası, %4; on yıldan fazla, %0.1. Görüldüğü gibi Sovyetler Birliği'nde sonsuza kadar süren cezalar, Batı'da sosyalizmle savaşmak için yayılmış bir masaldır.

19) Sovyetler Birliği hakkında yalanlar

Kısaca tarihsel araştırmalardan bahsedelim. Rus tarihçiler tarafından yapılan araştırmalar kapitalist dünya üniversite ve okullarında elli yıldır anlatılandan baştan aşağı farklı bir gerçeklik sunuyor. Bu elli yıllık soğuk savaş boyunca her yeni kuşağa Sovyetler Birliği hakkında yalanlar aktarıldı ve bu yalanlar insanları oldukça etkiledi. Bu, Fransız ve Amerikan araştırmacıların raporlarında da görülebilir. Hükümlü ve ölü sayısını gösteren tablo ve sayılar bu uzmanlar arasında yoğun tartışma konusu olagelmıştır. Fakat dikkat edilmesi gereken, hüküm giyenlerin suçlarının hiç tartışılmadığıdır. Kapitalist propaganda Sovyet suçlularını hep masum kurbanlar olarak göstermiş, araştırmacılar da bu düşüncüyü sorgulamadan benimsemiştir. Araştırmacılar istatistik incelemesini bırakıp yorumlamaya giriştiklerinde burjuva ideolojileri baskın çıkmış, çoğu zaman da şüpheli sonuçlara götürmüştür. Böylece Sovyet ceza sisteminin mahkûm ettikleri suçsuz oluverir. Fakat bunların çoğu hırsız, katil, tecavüzcü ve benzeridir. Böyle suçlular Avrupa ya da ABD'de olsalar basın tarafından asla masum sayılmazlardı. Fakat Sovyetler Birliğinde suç işledikleri için, durum değişiyor. Bir katil ya da sabıkalı bir tecavüzcüyü masum ilan etmek gerçekten garip bir durum. Sovyet adaleti incelenirken, en azından şiddet suçları incelenirken birazcık sağduyuya sahip olmak gerekir. Mahkûmiyetleri tartışırken olmasa bile, en azından mahkûmların kim olduğunu incelerken buna ihtiyaç var.

20) Kulaklar ve karşı-devrim

Karşı-devrimcilere gelince, bakalım onlar ne ile suçlanmış. Sorunun önemini gösteren iki örnek alalım: Birincisi 30'ların başında mahkûm edilen kulaklar, diğeri 1936-37'de mahkûm olan komplocu ve karşı-devrimciler.

Kulaklardan (zengin köylüler) bahseden raporlarda, 381.000 aile, yani 1.8 milyon kişinin sürüldüğü söyleniyor. Bunların küçük bir kısmı çalışma kamplarına ya da çalışma kolonilerine gönderilmiş. Peki bunlar neden mahkûm olmuşlardı?

Zengin Rus köylüleri, kulaklar, yoksul köylüleri yüzlerce yıl sınırsız bir baskı ve sömürü altında tuttular. 1927'de 120 milyon köylüden 110 milyonu yoksulken 10 milyon kulak refah içindeydi. Yoksul köylüler devrimden önce en sefil şartlarda yaşıyordu. Kulakların zenginliği yoksul köylülerin ucuz emeğine, ödedikleri vergiler ve rantlara dayanıyordu. Yoksul

köylüler kolektif çiftliklerde birleşmeye başlayınca, kulakların temel gelir kaynağı da yok olmaya başladı. Fakat kulaklar yenilgiyi kabul etmek istemediler. Kıtık yaratarak sömürülerini devam ettirmek istediler. Kulak silahlı çeteleri kolektif çiftliklere saldırdı, yoksul köylüleri ve parti üyelerini katletti, tarlaları ateşe verdi ve hayvanları öldürdü. Yoksul köylüleri açlık içinde bırakarak yoksulluğu ve kendi üstünlüklerini kabul ettirmeye çalışıyorlardı. Sonrasında olaylar bu katillerin istediği gibi gelişmedi. Yoksul köylüler devrimin desteğine sahiptiler ve yenilen, hapsedilen, sürülen ve çalışma kampına alınan kulaklara baskın çıktılar.

10 milyon kulaktan 1.8 milyonu sürüldü ya da hüküm giydi. 120 milyon insanın katıldığı Sovyet kırlarında yaşanan bu kitlesel sınıf savaşında haksızlıklar yapılmış olabilir. Ama bunun için, daha iyi bir yaşam ve çocuklarına aç cahiller olarak kalmayacakları iyi bir hayat sunabilme mücadelesi veren yoksul ve ezilmişleri suçlayabilir miyiz? Onları yeteri kadar "medeni" olmamakla ya da acımasız olmakla gerçekten suçlayabilir miyiz? Yüzlerce yıl medeniyetten hiç faydalanmamış insanları medeni olmamakla kim suçlayabilir? Yoksul köylüleri sömüren kulaklar yıllar boyu medenice ya da merhametli mi davrandılar?

21) 1937 temizliği

Partide, orduda ve devlet aygıtında temizliği takip eden 1936-38 büyük duruşmalarında mahkûm edilen karşı-devrimcilerle ilgili ikinci örneğimizin kökeni Rus devrim tarihine uzanıyor. Çar'a ve Rus burjuvazisine karşı zafere milyonlarca insan katılmış, bunlardan partiye katılan birçoğu ise bunu proletarya ve sosyalizm uğruna yapmamıştı. Fakat sınıf savaşının durumu nedeniyle çoğu kez yeni militanları test etme fırsatı bulunamamıştı. Kendilerine sosyalist diyen ve Bolşevik Partisiyle çatışan kimileri bile sonradan Komünist Parti'ye kabul edildi. Bu yeni üyelerden bazıları, sınıf mücadelesini yürütme becerilerine göre Bolşevik Partisi, devlet ve silahlı kuvvetlerde önemli konumlara geldiler. Genç Sovyet devleti için zor bir dönemdi ve kadro eksikliği –hatta sırf okuryazar insanların azlığı- partiyi yeni kadroları kabul etmede daha az seçici davranmak zorunda bıraktı. Bu sorun nedeniyle zamanla partiyi iki kampa bölen bir çelişki doğdu- bir yanda sosyalist bir toplum kurmak için mücadeleyi ileri götürmek isteyenler, diğer yanda sosyalizmi inşa etmek için koşulların olgunlaşmadığını, bu nedenle sosyal-demokrasıyla yetinmek gerektiğini savunanlar. Bu fikirler, partiye 1917'de katılan ve zamanla önde gelen bazı Bolşeviklerin desteğini elde eden Troçki'den doğuyordu. İlk Bolşevik programa karşı birleşik muhalefet alternatif bir program ortaya attı ve 27 Aralık 1927'de oylamaya koyuldu. Bu oylamadan önce partide yıllar süren bir tartışma yaşandı ve hiçbir tartışmaya yer vermeyecek bir sonuç ortaya çıktı. Muhalefet, 725.000 kayıtlı seçmenden 6.000'inin oyunu aldı, bu partinin %1'inden azının birleşik muhalefeti desteklediğini ifade ediyordu.

Oylamadan sonra muhalefet, Komünist Parti ve Merkez Komite'ye karşı çalışmaya başladı. Komite bu bloğun belli başlı liderlerini partiden uzaklaştırmaya karar verdi. En önde gelen şahsiyet olan Troçki sınır dışı edildi. Ancak muhalefetin hikâyesi bununla bitmedi. Piyatakov, Radek, Preobrajenski ve Smirnov gibi Troçkist yöneticilerin birçoğuyla birlikte Zinoviyev, Kamanev ve Zvdekin özeleştiriler verdiler. Hepsi partiye geri alındı, parti ve devlette konumlarına geri döndüler. Sonunda, muhalefetin yaptığı özeleştirisinin gerçeğe uymadığı ortaya çıktı, çünkü Sovyetler Birliği'nde sınıf savaşımının her şiddet kazanışında eski muhalefetin yöneticilerinin karşı-devrimci tarafa geçtiği görülüyordu. Bu muhaliflerin çoğu yeniden sürüldüler ve 1937-38 yıllarında durum tamamen netlik kazanmadan önce yeniden kabul edildiler.

Devam Edecek...

Katkılarınızı Bekliyoruz...

Değerli okurlarımız, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi olarak sizden gelen her türlü görüş, yorum, şiir, karikatür, kısacası her türlü yayınlanabilecek materyale sayfalarımızın açık olduğunu ve özellikle işçi ve emekçilerin sorunları ile ilgili dile getirmek istediklerini bu sayfalarda yayımlayabileceğimizi bilmenizi isteriz.

Bizlere info@KibristaSosyalistGercek.net mail adresinden, 0392 22 70 680 numaralı telefondan veya 0392 22 70 681 numaralı fakstan, ayrıca Şht. Arif Diktepe Sok. No: 10 A Ortaköy Lefkoşa adresinden ulaşabilirsiniz. Katkılarınızı bekliyoruz.

Okuyucu Mektubu

Necmi SARIOVA

"Ayrelli" Medyası...

Yaz günlerine giriyoruz...

Günler uzun, gece kısa, belki can sıkıntısı belki bunaldıdan sıkılarak değişik şeyler yapmak istiyoruz...

Önce nereye sarılırız?

Ben önce televizyon derim; internet derim; kitap da okumam gerek ama onu da maalesef bazen başka türlü alternatiflerim olmadığı zaman yaparım...

Herneyse konumuza dönelim...

Müzik...

Hani ruhun gıdası olan hani güzel melodilerle bizlere kulak zevki aşıl原因an sesler karşıyı...

Değişik anlamlar ve içerikler verilir bu melete icad olundu olunalı...

Kimi zaman marş olur, kimi zaman türkü kimi zaman ezgi kimi zaman farklı farklı şarkılar...

Fakat en yaygın günümüzde de dinlediğimiz gibi (ki kendimi de bu kitlenin dışında saymıyorum) yeni yüzyıl dinleyici müzikleri yada işte kimi zaman favori şarkılar yada top 10'ların içerisinde gelen enteresan şarkılar...

Mesela son zamanlardan bir örnek vereyim...

"Bas Gaza bir tanem bas gaza..!" söyleyen kim: İsmail YK !

Malum ya çok üst düzey bir yetenek ve erişilmez bir ses kalitesi ve şarkılar enstantanesi...

Tipki abisi İbrahim Tatlıses, Orhan Gencebay, popcu Serdar Ortaç yada işte yabancı ülkelerden örnek alacaksak Eminem gibi v.s.

Ne kadar hoş ve mükemmel müzik yapıyorlar değil mi..!

Dünya'nın "sekiz buçukuncu" harikası gibi..! O derece...

Hadi şu bomba şarkı "bas gaza.." nın şarkı sözlerine bir bakalım...

Sıfır kilometre yeni bir araba alırım

Mahallede kızlara ben havamı atarım

Sağ çek sol çek bir caka atarım

Gözlüğümü takar birden gaza basarım

Hm yeter anam ben anasını satarım

Aman her yeri toz dumana katarım

Yollar tıklım olsa ne yazar

Söyle yavrum beni kim tutar

Sonra dönüyor ve nakarat bölümünü okuyor:

Vay anam ben

Vay anam gözlerin toz pembe

Direksiyonu çeviriyorum bir sağ bir sol

Falan filan böyle böyle devam ediyor şarkı...

Ne kadar hoş değil mi?

İnsanın son model bir Ferrari'si olup gaza basası geliyor...

Hemde şarkının nakarat bölümleri bir bayan sesi ile seslendiriliyor ve hakkımı da vermek gerekirse hani derler ya "Allah nazardan saklasın" çok da güzel bir ses...

Yani şarkı içinde farklı farklı "ses efekti fantezilerinden" de vazgeçilmiyor...

Peki ya içeriği ne?

Bugün ülkemizi ele alalım...

Benzin'e hergün zam gelirken, sendikalar ayaktaırken, emekçinin cebinden hergün paralar çalınmaya devam

ederken ve hepsinden önemlisi ülkemiz bölünmüşlüğüne devam ederken halimize bir bakalım...

Hergün trafik kazaları devam ediyor...

Uyuşturucu kullanma yaşı düşüyor, gecekulübü kumarhanelerin sayısı yükseliyor...

Bizlerin sorunlarına çözüm bulacak, senelerdir hatta ve hatta yüzyıllardır çektiğimiz çileler devam ederken biz "ninnilerle uyutulmaya" devam ediyoruz...

Hadi sayayım: Dikkatle dinleyin: Mısırlı'lar, Hititli'ler, Aka'lar, Dor'lar, Fenike'liler, Asur'lular, Pers'ler, Makedonya Krallığı, Roma'lular, Bizans'lular, İngiliz'ler, Lüziyan'lar, Venedik'liler, Osmanlı'lar...

Yıllardan beri kendi kendini yönetmesine izin verilmeyen, ortak mücadele etmesine izin verilmeyen Kıbrıs'ın emekçi halkı ve işçi sınıfı...

Yok olmaya, asimile olmaya, kültürsüzleştirilmeye, kanımızın emilmesine devam ediyoruz...

Kimileri senelerce İngiliz, Yunan, Türk ve arka planda Amerikan bürolarını yanına alarak anamızı ağlatırken kimileri de 2008'de barış olacak diye "ebemizin" halini vaktini sordu...

Biz da "gaza basmaya" devam ediyoruz...

Hava gazına...! Nitrojen gazına, Karbon Monoksit gazına...!

Ben dediğim gibi bu ülkede yaşamaya devam eden yeri geldimi trans müzik takılan, hatta ve hatta yeri geldimi bütün saçmalıklarına rağmen rakı masası müziği dinleyen hatta canım sıkıldığında bende "bas gaza" ları dinleyen de bir insanım...

Ama şunları da bilmem gerekiyor ki sadece ve sadece sorunlarımızdan geçici bir şekilde uzaklaştığımız zanneden bu ülke insanlarından birtanesiyim...

Bu ülkenin güzel insanı emek vereni:

Gaza basan yüzyıllardır ayağını benzinden çekmiyor...

Hızlanıyor, bizi yakarak, bizim kanımızla bizim emeğimizle arabasını yürüterek bizleri bu ülkede örgütlenmemize, bizlerin demokrasi mücadelesinde büyümemize engel oluyor bizleri ışıltılı vitrinleriyle boğmaya çalışıyorlar gibi geliyor bana...

Hortumlanan, üzerinden milyarlarca dolar faiz yenen İsmail YK ve onun gibileri, onun gibilerinin çürümüş kültür anlayışlarından rant koparan para babaları değil, bizleriz...

Onlar var olduğu sürece "aldınımı üçün birini!" diye "acılarına tutunmak!" diye (ki acıların neresinden tutunulur o da ilginç bir soru) veya televizyonlarda garibana jest yapan, bir yastıkta hatta 1 yastığı geçtim '10 dakkada ömür kocatan' "izdivaç" diye fantastik lafazanlık içerikli kültür anlayışlarını ortaya çıkartan mentalitelerini halka icra etmeden vazgeçmeyecekler...

Vazgeçmelerini beklemek zaten mantıksızlık olur...

Siz bindiğiniz dalı keser misiniz?

Bu şekilde uyutmayı başarıp arkadan vurdukları emekçi insanları güzelliğ uykusundan neden uyandırmaya çalışsınlar ki bu cep delikanlısı arkadaşlar...

Ben bu gibi şeylerin farkına varmaya başladım ülkem insanı...

Sanki bana bunlar biraz garip geliyor?

Sen ne düşünüyorsun?

Okuyucu Mektubu

Ogün GELECEK

Çarpıklı, Çürümüşlük ve Sorumluları!

Saat 13:02, bir devlet dairesinin veznesi, Mesai 14:00'da bitiyor, vezne kapanma saati 13:00.

Vezne odasının kapıları kapanmış, çalışanlar tek tek çıkarak iş yerinden ayrılıyorlar.

Sabah saat 07:50, yine aynı devlet dairesinin veznesi, bir sonraki günün sabahı.

Mesai saat 07:30'da başlıyor, vezneler ise 07:45'te açılıyor.

Vezneler henüz açılmamış, çalışanlar iş yerine yeni geliyorlar. Saat 07:55'de vezneler açılıyor.

Başka bir devlet dairesi.

Devletin bir bakanlığına yapılan işler için ilgili bakanlığa fatura veriliyor. Aradan geçen 4 ayın sonunda ödeme için çek çıkıyor. Çek yaklaşık olarak 10 gün boyunca ne ödemenin çıktığı Maliye Bakanlığı'nda ne de işin yapıldığı bakanlıkta bulunamıyor. 4 ay 10 gün sonra nihayet işi yapan şirkete ödeme yapılıyor. Gecikmeli olarak yapılan ödemeden tabi ki gecikme faizi alınması söz konusu dahi olmuyor.

Bir başka devlet dairesine alınan hizmetin adres değişikliği nedeniyle artık farklı bir adrese aktarılması için başvuru dilekçesi veriliyor.

Yapılması gereken işlem bilgisayardan girip adres değişikliği yapmak ve söz konusu hizmetin verildiği adres bilgisini değiştirmek. Ancak aradan geçen yaklaşık iki hafta içerisinde konuyla ilgili devlet dairesi içerisinde farklı odalarda bulunan memurlar arasında yaşanan kopukluk nedeni ile bir türlü gerekli işlem yapılamıyor. Adresini değiştiren vatandaş iki hafta boyunca bahsi geçen hizmeti alamıyor.

Lefkoşa'da surlar içinde bir sokak arası, bölgedeki tüm özel park yerleri paralı olmalarına rağmen tıka basa dolu.

Bir saatlik işi olan birisi arabasını trafiği engellemeyecek şekilde, herhangi bir sarı çizgi ya da "park edilmez" levhası olmayan bir yol kenarına park ediyor.

Arabasına döndüğünde zabıta tarafından ön camına "Trafik akışını engellemediği" gerekçesi ile kesilmiş olan 54 YTL'lik park cezası ihbarnamesini buluyor.

Bu olaylar benim son bir yıl içerisinde devlet kurumlarında yaşadığım ve ya tanık olduğum sorunlardan sadece bir kaç tanesi.

Yaşanan sorunların ilgili memurlardan kaynaklandığını düşünmediğim için onları zan altında bırakmamak amacı ile kurumların adını belirtmemeyi daha uygun görüyorum.

Bugün gerek sağlık, gerek eğitim, gerek telefon, elektrik, su ve tüm diğer hizmet veren devlet kurumlarında çeşitli bürokratik nedenlerle ve denetimsizlikten dolayı çok hantal ve verimsiz bir yapı bulunmaktadır.

Örneğin üç memurun rahatlıkla yapabileceği bir işlemi, altı memur normalden çok daha uzun bir zaman diliminde yapmaktadır.

En küçük devlet kurumunu dahi verimli olarak yönetmekten aciz hükümetler nasıl oluyor da çıkıp topluma tüm ülkeyi yönetmekten bahsedebiliyorlar?

Bir de kendi acizliklerini, daha doğrusu bilinçli olarak yarattıkları bu çarpıklığı ortadan kaldırmanın yolunun devlet kurumlarının özelleştirilmesi olduğunu iddia ediyorlar.

Yaşanan bu sorunların temelinde serbest piyasa ekonomisine dayalı üretim ilişkileri ve bu sistemin devlet kurumlarının bürokratik, plansız ve çarpık yapısı yatmıyor mu?

Bu çarpıklığa, düzensizliğe alternatif nedir peki?

Özelleştirme mi? Özel kurumlarda şirketlerin daha fazla kar amacıyla gerekli olandan daha az sayıda ve daha uzun saatlerde işçi çalıştırması ve bu verimsiz çalışma koşullarından dolayı aynı sorunların çoğu kez daha da fazla yaşandığını gözlemlemek o kadar zor mu?

Sorun bu kurumların beceriksiz, dahası bilinçli olarak beceriksizce yönetilmesinden kaynaklı değil mi?

Öyleyse sorunun kaynağına inmek ve bu çürümüş devlet yapısını ortadan kaldırmamız gerekiyor mu?

Planlı bir ekonomi ile gerekli işlerin belirlenmesi, bu işlerin yapılabilmesi için aynı anda çalışması gereken memur sayısının hesaplanması ve iş saatlerinin azaltılarak örneğin aynı anda üç memur çalışması gerekirken, gün boyu altı memur çalıştırılması yerine yarımsar gün üçer memur çalışması daha akla yatkın değil midir?

Böylece hem gereksiz memur yığılması, hem de uzun saatler çalışan ve yaptığı işi sevmeyen memurlar yerine, yarım gün çalışan ve bu süre içinde işini severek yapan çalışanların olması sağlanamaz mı?

Ama bunun için ilk önce devlet mekanizmasının tüm toplumun refahı için çalışan bir yapıya büründürülmesi gerekir. Böylece çalışanlar kendi refahları için hem de kendi istedikleri, en verimli olabilecekleri işlerde çalışacaklarından yaptıkları işi severek yapmaları sağlanabilecektir.

Tarihte bunun örnekleri vardır. Sovyetler Birliği'nde ekonominin daha hızlı gelişmesi ve refahın daha hızlı artması için gönüllü olarak mesai saatlerinden sonra da çalışan işçileri ya da çalıştıkları iş yerlerinde bir karşılık beklemeden o iş alanının verimliliğini bulunduğu noktadan on kat ileri noktaya taşıyan Stahanov hareketini elbette okullardaki ders kitapları yazmaz. Ancak işçi sınıfının tarih kitaplarında bunlar saklanmaz.

Sözün kısası, bugün içerisinde yaşamakta olduğumuz bu çarpık, çürümüş sistemin değişmesi şarttır, ama bu değişim bu çarpıklığı, çürümüşlüğü yaratanların iktidarını koruyarak onların istediği doğrultuda yapılarak sağlanamaz. Değişim onların sistemini ortadan kaldırarak sağlanabilir.

Çevre, eğitim, sağlık, trafik, elektrik, su vs. vs. tüm bu sorunların kaynağı işte bu çürümüş sistemdir.

Çürümüş sistem içerisinde bu sorunlara çözüm arayanların varabilecekleri en iyi nokta sorunların üzerini kapatmak, çürümüş bir bedeni makyajlayıp hayatta tutmaya çalışmaktan ötede olmayacaktır.

Bu çürümüş sistemi ortadan kaldırmak için örgütlenmeye ve mücadeleye...

Avcı Everest'e, Soyer Aya

Kuzey Kıbrıs'ın tanınma macerası son sürat devam ediyor. Kıbrıs sorununun "çözümünde" Türk burjuvalar için "mühim" bir yer tutan tanınma hadisesinde inanılmaz gelişmeler yaşanıyor. Atılan her icazetli adımda yaygaralar kopartılıyor. "Büyük başarı", "İngilizler KKTC için öyle dedi böyle dedi", "Tanınıyoruz, tanınacağız, tanışalar şahane olacak" manşetleri altında halk oyalandı, gündem suni olgularla meşgul edildi. Dünyanın en ücra ve geçmeyen ülkesinden kuzey Kıbrıs'a dair sempatik bir söylem dahi Dışişleri Bakanlığı'nın sayfalar dolusu diplomatik başarı açıklamaları yapmasına neden oldu. Aşağılık kompleksle bezenmiş dış politika, KKTC tanır gibi yapıp çaktırmadan tanımayan TC'yi dahi görmezden geldi. Burnunun ucunu göremeyen dış politika, dünyaya açılıyordu...

KKTC Dışişleri, dünya siyasetindeki diplomatik başarılarından sarhoşa dönmüş vaziyette var gücüyle kendisinin bile inanmadığı, dalga geçildiği bariz tanınma hadisesine dört elle sarıldı. Azerbaycan'dan uçaklar kalktı Ercan'a... Gerisi gelmedi ama... Motorlu bir hava taşıtı Ercan'a indi diye göbek atanlar, TC'nin amcaoğlu Azerbaycan'ın bu "yamuğunu" gözlerden gizlediler, sineye çektiler. Hatta tabağı boş göndermemek için Talat'ı Türk emperyalist çıkar ve politikalarının tartışıldığı Türk kongrelerine gönderdiler. Bozkurt bayrağının altında Talat "izolasyon" dedi, "tanınma" dedi, bu iş uğruna icabında demir de döveriz diyerek ver etti çekici demire! Cumhurbaşkanı artık bir Tarkan'dı... Kurdu da

arkasında...

Azeri "yamuğunun" ardından bir uluslararası başarıya daha imza atıldı. Suriye'ye gemi seferleri düzenlendi. Devlet yetkilileri, basın ordusu, meraklı ve tuzu kuru KKTC mensupları gemilere doluşup Lazkiye'nin yolunu tuttular. Alışverişler yaptılar, Suriye'nin fevkalade güzel bir yer olduğunu keşfedip ağızları kulaklarında geri döndüler.

Suriye bu, boş durur mu? İade-i ziyarette gecikmedi. Gemilerini yolladı. Aman Tanrım, bu ne büyük başarıydı... TC dışında bir ülkeyle ilk defa karşılıklı seferler başlamıştı. Bundan iyisi Şam'da kayıydı. Hatta gidip baktılar Şam'da kayısı üretiminin durumuna, diplomatlarımız kayıisaların durumunu yerinde inceleyerek raporunu aktardı: Şam'da kayısı yok, KKTC'nin gidişatı iyidir!

Ancak amcaoğlu Azerilerden sonra kapı komşusu Suriye de ayıp etti KKTC'ye... Güney Kıbrıs'la papaz olur olmaz Lazkiye seferleri de iptal oldu. Muazzam tanınma faaliyeti yine yerle birdi artık...

Ama Dışişleri yılmadı! İki İtalyan milletvekilini KKTC vatandaşı yaptı. AB üyesi koca İtalyan milletvekilleri, KKTC vatandaşıydı artık! Kızmaya ne gerek vardı?! Onlar da Akdeniz çocuğuydu son tahlilde... Hükümet sınıf atladı, TC'den sonra İtalyanları vatandaş yaptı işte o kadar... Kolay mı KKTC vatandaşı olmak? Herkese vermezler ağam!

Dışişleri bunların peşine de Roma'da temsilcilik açtı mı? (Gerçi büyük tantanalara, Turgay Avcı'nın "yeniçeri" ordusuyla gelerek elcağızıyla açtığı "KKTC temsilciliğinin" basit bir turizm ofisi olduğu sonradan ortaya çıktı ama olsun...) Turgay Avcı koşmaya

başladı, tutabilene aşkolsun!

Dini bütün KKTC, İslam ülkeleriyle de ilişkileri geliştirdi. İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) ile toplantılar yapıldı. Her seferinde de muazzam başarılar elde edildi. KKTC üzerindeki izolasyonların kaldırılması için kararlar çıkartıldı. İKÖ yetkilileri kuzey Kıbrıs'a geldi, üst düzey görüşmelerde bulundu. Birlikte Cuma namazı kıldılar mı bilinmez ama hızını almış KKTC için İKÖ'de yaşananlar ve Kampala'daki son Dışişleri Bakanları Toplantısı, uluslararası arenada ne "büyük başarılar" gösterildiğinin kanıtıydı. Avcı'nın binbir milletten Müslüman Dışişleri Bakanı ile görüşmesi ve samimi pozları, tanıma çığırkanı medyanın camekanını süsledi. Hele Avcı'nın dış kapının mandalı gibi kadraja girdiği şu poz, tam bir siyasi başarıydı. Sanki kovalamışlar da güç bela çaktırmadan fotoğraf karesine girmiş gibi değil mi?!

KKTC hükümetinin tanınma atağı burada son bulmayacak. Tahminimize göre T. Avcı Everest'e tırmanarak zirveye KKTC bayrağı dikecek. Yakın bir zaman da kozmonot F. Sabit Soyer aya çıkacak ve Niel Armstrong'un diktiği ABD bayrağının yanına bir tane de KKTC bayrağı ilştirecek. Fotoğrafları ise şimdiden hazır...

Kore'de Gizli Toplu Katliamlar

1950 Kore Savaşı sırasında yüzbinlerce solcu ve komünistin katledilerek toplu mezarlara gömüldükleri ortaya çıktı.

Associated Press dönemin Güney Kore rejimi Kuzey Kore Halk Ordusu'nun ilerlemesi karşısında güney Kore'de solcu olduklarından şüphelendikleri yüz binlerce kişiyi kurşuna dizerek geri çekildiklerini açıkladı. Ülkeyi feodal yönetimden kurtarmak için Kuzey Kore Halk Ordusu'nun giriştiği saldırı sırasında Güney Kore rejimi Amerikalı ve İngiliz generallerin da onayı ile bu katliamı yaptıkları ortaya çıktı.

Katledilenlerin cesetlerinin mevzilere ve kullanılmayan maden ocaklarına atıldığı, araştırmacıların görgü şahitleri delilleri ile kanıtlandı. Kadın, erkek ve çocuk ayrımı yapmayan faşist Güney Kore rejiminin komünizme sempati duyan ve çoğunluğunu yoksul köylülerin oluşturduğu halkı katletmesi karşısında ABD ve İngiliz emperyalistleri herşeyi gizlemeye çalışarak Kore Savaşı sırasında kendilerini haklı göstermeye çalıştılar.

ABD emperyalizmi İkinci Dünya Savaşı sonlarında SSCB ile; Kore'yi Japon emperyalizminden kurtarmaya karar vermişlerdi. SSCB ve ABD arasında varılan anlaşmaya göre SSCB Kore'nin 38'inci paralelinin kuzeyine kadar ilerleyecek, güneyini de ABD orduları kontrol edecekti.

SSCB varılan anlaşmaya uymuş ve kuzeyde kalan Kore halkına yardım ederek Japon faşizminin yenilgisini sağlamıştı. Japon emperyalizmi ile işbirliği yapan Kore rejimi yıkılarak Halk Demokrasisi kurulmuştu.

ABD emperyalizmi ise Güney Kore'yi kontrol altına aldıktan sonra Japon emperyalizmi ile işbirliği yapan tüm yöneticiler ve personel ile Güney Kore'yi yönetmeye başlamıştı. Bu durum karşısında Güney Kore'de yaşayan halk bu rejime karşı muhalefetini yükseltmeye başladı. Kore Halk Ordusu Güney Kore'deki faşist rejimin halka baskıları artırması karşısında Haziran 1950'de harekete geçerek Kore'yi birleştirmeye ve Güney Kore'yi faşizmden temizlemeye başladı.

Güney Kore'deki halkın büyük desteği ile çok kısa bir zamanda hemen hemen tüm Kore kurtarılmıştı. Ancak ABD emperyalizmi ile İngiliz emperyalizmi Kore'nin birleşmesini onların kukla rejimlerinin Kore'den silinmesini hazmedemediler. Yeni kurulan BM'de SSCB'nin olmadığı bir toplantıda BM'ye üye kapitalist ülkelerin desteğini alarak bir karar geçirerek Kore halkına karşı savaş açtılar. Bu savaşa asker gönderecek ülkelere silah ve mali krediler verdiler. Türkiye de Kore'deki bu savaşa bu nedenlerden ve NATO üyeliği garantisini için katıldı. TC, Kore halkının katliamında yer aldı.

Kore toplu katliamları 50 yıldır saklanmaya çalışıldı. 1950 yılında katliamlar ortaya çıktığında ve bunlar Batı ülkelerinde haber yapıldığında haberi yapan demokrat gazeteciler hain ilan edildiler.

Son dönemde Kuzey Kore'nin nükleer silah olanaklarının ortadan kaldırılması için yapılan görüşmeler sırasında Güney Kore'de bir komisyon kuruldu. Komisyon üyesi tarihçi Kim Dong-Çun toplu katliamlarda katledilen sivil halkın sayısının en az 100 bin kişi olduğunu

açıkladı. Bu rakamın yerel araştırmalara dayanarak yapıldığını ve bu sayının çok daha fazla hatta iki katı olabileceğini söyledi.

1953 yılında Kore Savaşı durduğunda emperyalist ordular 38'inci paralele kadar dayanmıştı. Bu dönemde ve daha sonra da devam eden faşist Güney Kore rejimleri katliamları yaşayanlara ve sağ kalanlara karşı baskılarını artırdıklarından bu kitleler seslerini çıkaramaz oldu. Ancak katliamları yaşayan ve hala hayatta olanlar katliamları son dönemde anlatmaya başladılar.

Aradan 50 yıl geçtikten sonra ABD ordusu arşivlerinden "çok gizli" raporlar ve resimler su yüzüne çıkmaya başladı. Raporlar faşist katliamların nasıl gizlenmeye çalışıldığını sergilemektedir. ABD Dışişleri Bakanlığının bir raporunda ABD ordusundan sorumlu olan General Douglas MacArthur'un katliamları bildiğini ve bunu "iç mesele" olarak adlandırdığı yazılı bulunuyor.

Bunlara ek olarak 2002 yılında deniz fırtınası ve dalgalarla yıkılan bir kıyıda toplu mezarlar ortaya çıktı. Katladilen halkın maden ocaklarına atıldığı haberi çıktığında bir televizyon ekibi kapalı olan bir maden ocağını açarak katliamdan geriye kalan cesetleri görüntüledi.

Sadece katliamlarda aile fertlerini kaybedenler değil, katliamlarda yer alan ve emir alan dönemin askerleri de konuşmaya başladı ve katliamları doğruladı. 1950'de görev yapan bir hapishane gardiyanı mahkumların hapishaneden topyekün alınarak katledildiklerini açıkladı. Mahkumların ezici çoğunun yoksul köylüler olduğunu ve küçük suçlardan hapsedildiklerini de

açıklayan gardiyan mahkumların birçoğunun ayrıca okuma yazma bilmediklerini de söyledi.

Katliam çukurları Cheongwon ve Ulsan bölgelerinde açıldığında binlerce ceset ortaya çıktı. Bu durum karşısında siyasi prestijini korumak için güney Kore başkanı Ulsan yöresindeki halktan "özür" diledi.

Burjuva-emperyalist rejimler geçmişlerini aklamak için başvurdukları Komisyon Araştırması yöntemi ile kendilerini aklamazlar. ABD yüzbaşısının Daejeon katliamı sırasında çektiği fotoğraflar ABD ordusunun bizzat bu katliamlarda rolü olduğunu açıkça sergiliyor.

Katliam çukurlarını gündeme getirirken ABD ve diğer emperyalist rejimler kendilerinin Kore'de yaptıkları katliamı da gizlemeye çalışıyorlar. ABD emperyalizminin 3 yıllık Kore savaşı sırasında attığı bombaların toplamı İkinci Dünya Savaşı sırasında attığı bombalardan daha fazladır. 20 milyonluk Kore halkının bulunduğu bu yarımada başını ABD emperyalizminin çektiği bu gerici saldırıda 2 milyondan fazla insan hayatını kaybetti.

Dönemin hükümet ve devlet yöneticileri katliam çukurlarındaki kanıtları belgeleyenleri karalarken aynı zamanda suç işliyordu.

O dönemde yapılan bu katliamları aklamaya çalışan bugünkü devlet ve hükümet yetkilileri de suç işlediği gibi...

Teknoloji Merkezleri Enerji Tasarrufu Yapmıyor

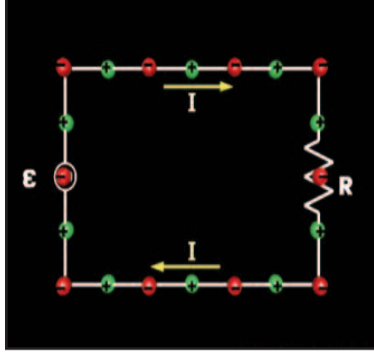
Bilgisayar teknolojisinin gelişmesi, verilerin belli merkezde korunmasını da beraberinde getirdi. Birçok kurum ve kuruluş bilgisayar tabanlı verilerini bu alanlarda faaliyet gösteren şirketlere teslim ediyor.

ABD'de yapılan bir araştırmaya göre bilgisayar tabanlı verileri koruyan merkezler yılda 61 milyar kilowatt-saat elektrik tüketiyor. Bu da ortalama 6 milyon ABD ailesinin tükettiği elektriğe tekabül ediyor.

Enerji tasarrufu araştırmasını yapan uzmanlar, verileri muhafaza eden merkezlerin serverlerinin yüzde 70 oranında verimli çalıştıklarına dikkat çekiyorlar. Bu da ortalama olarak enerjinin yüzde 25'i boşa gittiği anlamına geliyor. Bu, yüzde 25 ek ısı üretmekle demek oluyor.

Veri tabanlı bilgiler arttıkça bu bilgilerin muhafaza edilmesi için merkezlerdeki serverler de artacağından uzun vadede bu merkezlerde tüketilen enerjinin ciddi anlamda dikkate alınması gerekiyor.

Enerji tasarrufu konusunda uzman araştırmacılar, ısı

aktarımının daha da verimli olacağı basit sistemlerden söz ediyor. Örneğin, hava dolaşımı ile soğutma sisteminin klima soğutma sistemi yerine kullanılması, sıvı ile soğurma sisteminin hidromagnetik ve hidroelektrik sistemle sağlanması bunlar arasında öne çıkan soğutma yöntemleri.

Buna ek olarak veri koruma merkezlerinde üretilen ısının değişik amaçlar için kullanılması da bu merkezlerin enerji verimliliklerini artırıyor. Örneğin, Kanada'da bu amaçla çalışan merkez, soğutma sistemlerinin ürettiği ısıyı binanın değişik yerlerine yönlendirerek gereksiz enerji harcanmasına engel oluyor.

Uzun mesafelere enerji taşınması için Alternatif Akım (AC) kullanılıyor. Oysa

elektronik ve bilgisayar sistemlerinin birçoğu Doğrudan Akım (DC) kullanıyor. Bu da AC-DC dönüştürücüleri gerektiriyor. Bu AC-DC dönüştürücülerinin verimlilikleri ne kadar iyi olsa da, yüzde 100 dönüşüm yapamazlar. Dolayısı ile bilim ve teknoloji uzmanları bina içinde AC dağıtım şebekesi yanında DC dağıtım şebekesinin de kurulması sayesinde enerjiden tasarruf yapılabileceğine işaret ediyorlar.

Hali hazırda AC alt yatırımlarını yapmış telekom ve bilgisayar işletmeleri enerji tasarrufu konusunda mümkün olduğunca sessiz kalıyorlar. Çünkü daha verimli enerji kullanımı aynı zamanda ek yatırım gerektirdiğinden, bu yatırımlar bu şirketlerin kâr oranlarında azalmaya neden olacaklar. Azami kâr için çalışan bu şirketler ancak kâr oranlarının artacağına inandıklarında bu gibi yatırımlara yönelirler. Bu da uzun vadede doğanın daha da tahribi ve global iklimin daha da kötüleşmesi anlamına geliyor.

Robot Cerrah

Bilim ve teknoloji uzmanları çok dikkat gerektiren beyin ameliyatında robot kol kullanarak kanset tümörünü aldılar.

Dikkat gerektiren ameliyatlarda cerrahın eli çok önemli rol oynuyor. Cerrah, ameliyat sırasında 1-2 milimetrelik manevra yapsa da beyin ameliyatlarında bu manevra 1 milimetrenin altında bir oran gerektiriyor.

Mayıs ayında ABD'de cerrahlar ilk kez robot kol kullanarak çok hassas manevra gerektiren ameliyatı çok iyi bir şekilde başarıyla gerçekleştirdiler. NeuroArm adı verilen robot, otonom olarak

çalışıyor. Uzaktan kumanda, kamera ve dedektörlerle kontrol edilen robot, beyin tümörünü tümü ile alarak civar dokulara zarar vermedi.

Başarılı ameliyatın sonucunda açıklama yapan doktorlar robot kol aracılığı ile ileride beyin ameliyatlarının dışındaki ameliyatlarda da kullanılacağını ve bu yöntemle hastaların daha hızlı iyileşme şansı olduğunu açıkladılar.

Robot kol ile ameliyatlar ayrıca cerrahların ameliyat sırasında yapabileceği kazaları da minimize ederek (örneğin kazara bir sinirin kesilmesi gibi) hastaları ömür boyu kötürum kalmasından kurtaracak.

LHC Kara Delikleri Tehlikeli Mi?

Özellikle ABD'de yükselen ve dincilerin finanse ettiği bazı bilim adamları yakında Avrupa'da, İsviçre'nin Cenevre kentinde devreye girecek olan LHC deneyine karşı saldırılarını artırdılar.

ABD'de bazı dinci bilim adamları LHC deneyinin kara delikler yaratarak dünyamızı yok edeceğini öne sürerek LHC deneyinin durdurulması için kampanyalar yapıyor. Hatta bir ABD eyaleti olan Havaii'de mahkemeye başvurdular.

İncelemelerini gizlice dine dayandıran bu "uzmanlar" LHC deneyi hakkında fazla bilgi sahibi olmayan sıradan kitleler arasında yanlış bilgiler saçıyor. Bu gelişme karşısında harekete geçen materyalist bilim adamları, dinci "uzmanların" bu saçma bilgilerini verilere dayanarak bertaraf ediyorlar.

ABD'nin Santa Barbara Berkley Üniversitesi profesörü Steve Giddings, dinci "uzman"ların bu iddialarını "Farazi istikrarlı TeVin - siyah delikler- Astrofizik İçerikleri" isimli araştırma makalesi ile yerle bir etti. LHC deneyinde ortaya çıkacak mikroskobik siyah deliklerin güvenlik yönünü ele alan Giddings ve ekibi bu mikroskobik kara deliklerin ömürlerinin saniyenin milyarda birden daha az kadar kısa olacağını açıkladı.

Giddings ve ekibi bununla kalmayıp büyük çapta farazi mikro kara deliklerin nasıl bir etki yapabileceğini de ele aldı. Araştırma, yüksek enerjili parçacıkların LHC deneyinden ortaya

çıkan parçacıklardan çok daha fazla enerji taşıyan kozmik parçacıklarda da var olduğunu anlattı. Kozmik parçacıkların dünyamızı, güneşimizi ve bir dizi yıldızları her gün binlerce kez vurduğuna işaret ederek bundan hiçbir zarar görmediğimizi vurguladı.

"Gezegeneğimizin ve insanlarımızın geleceği bizim için çok büyük önem taşıyor" diyen Giddings, "daha önce de mikro siyah deliklerin hiçbir tehlike arz etmeyeceği ile ilgili kanıtların olduğunu, bu araştırma ile de bunun doğrulandığını" vurguladı.

Cenevre'deki LHC deneyi bu yaz devreye giriyor. Deney yerin yüz metre derinliğinde protonları ışık hızına yakın hızla çarpıştıracak. Bu oranda hızlı çarpıştırma bugüne kadar ilk kez yapılacak. Çarpışma esnasında ortaya çıkacak parçacıklar ve veriler dünyanın birçok araştırma merkezinde incelemeye alınacak. Bilimciler, bu deneyle doğanın bilinmeyen diğer yönlerini bulacaklarını ümit ediyorlar.

İklim Değişikliği Bitki Örtüsünü Değiştiriyor

Dünyada ikliminin değişmesi ile değişik bölgelerdeki bitki örtüleri de değişiyor.

Dağ eko-sistemini inceleyen bilim adamları daha önce belli yüksekliklerde bulunan bitki örtülerinin daha alt yüksekliklerde bulunan bitki örtüsü ile karıştığını, hatta yeni hybrid türlerin çıktığını işaret ediyorlar.

Son yüzyıldaki verileri kıyaslayan bilim adamları, bitkilerin her on yılda 29 metre daha yükseğe tırmandıklarını gözlemlediler. Hatta bazı dağlarda eski bitki örtülerinin yeni bitki örtüleri tarafından yok edildiğini, bunun da kaygı verici olduğunu vurguladılar.

Alp dağlarındaki bitki örtülerinin iklim değişikliğine çok hassas olduğunu açıklayan bilimciler, araştırmalarını tüm bitki örtüleri üzerine yapmadıklarını da bildirdiler. Verileri bulunan yaygın bitki örtülerinin yayılmasına yoğunlaşan bilimciler, Fransa'nın Alp yöresindeki 171 bitki türünü incelediklerini duyurdular.

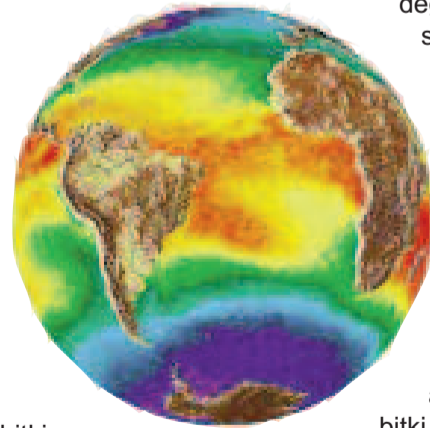
Fransa Alp dağlarını tırmanan bu bitki örtüsünün, sıcaklıkların yılda 0.6 derece santigrat artışı ile bağıntılı olduklarını buldular. Bilimciler, yıllık

sıcaklık artışının daha fazla olduğu ülkelerde bitki örtüsünün tırmanışının da daha fazla olacağına işaret ettiler. Bilimciler ayrıca sadece dağlarda yaşayan çiçek ve ot türü bitkilerin ağaçlara nazaran çok daha hızlı tırmanış gösterdiklerini de gözlemlediler.

Genellikle orman bitkisi olarak nitelenen bitkilerin bu tırmanışlarının onlar için sürpriz olduğunu açıklayan bilimciler bugünkü global iklim değişikliğinin, yani sıcakların artmasının, devam etmesi durumunda bazı türlerin tamamıyla yok olacağını bildirdiler.

Kapitalizmin serbest rekabet anlayışı temelinde yükselen azami kâr hırsı ve ona dayanan anarşik üretimden dağ bitki örtüleri de nasibini alıyor. Plansız ekonomi anlayışı temelinde yürütülen bu ekonomi sadece insanlığı açlığa değil doğayı da yıkıma götürüyor.

Doğanın yokoluşunu durdurmanın bir tek yolu vardır. O da planlı ve sürdürülebilir ekonomiye dayanan sosyalist ekonomik sistem. Azami kâr hırsından vazgeçmeyecek olan kapitalistler ve onların düzeni alaşağı edilmedikçe doğa da işçiler ve yoksullar gibi kapitalizmden nasibini alacak.

İsviçre'de Vatandaşlık Referandumu

1 Haziran'da İsviçre'de yapılan vatandaşlık yasasını değiştirme referandumu yüzde 63 oyla reddedildi.

İsviçre'de Vatandaşlık Yasası uzun yıllardan beri uygulamada olduğu halde son dönemde sağcıların dayatması ile yasanın yeniden düzenlenmesi referandumla kararlaştırıldı. Sağcılar vatandaşlığı daha da zorlaştırmak istediler.

Mevcut yasaya göre anne ve babası vatandaş olan ya da sadece annesi vatandaş olan çocuklar otomatik olarak vatandaş oluyor.

Ülkeye sonradan gelen ya da annesi vatandaş olmayanlar vatandaş olmak için bir dizi testten geçmek zorunda. İsviçre'ye yerleşen bu kişiler en az 12 yıl İsviçre'de yasal olarak yaşamak zorunda. Ancak vatandaşlık bununla kalmıyor. 12 yıl İsviçre'de yaşayanların aynı zamanda buldukları kanton devletinin resmi dil sınavını geçmesi gerekiyor. Buna ek olarak İsviçre kültürü, yaşamı ve tarihi ile ilgili sınavı da başarı ile geçmek zorundalar. Ve son olarak, vatandaş olmak isteyen kişinin yaşadığı komünün (yerel yönetim- bir nevi belediye) vatandaşlığı onaylaması gerekiyor.

1 Haziran'da yapılan referandumda İsviçreli yerel yönetimlere üst yönetimler kadar vatandaşlık verme hakkını reddettiler. Özellikle de küçük yerleşim bölgelerinde vatandaş yapılacak kişiler orada yaşayan herkesin açık oyuna sunuluyor. Vatandaşlığı onaylanmayan, bir üst yönetime başvurarak itiraz edebiliyor. Ancak çoğunlukla üst yönetim, alt yönetimlerin kararlarını onaylıyor. Sağcılarının yoğun olduğu küçük yerel yönetimler son dönemde yurt dışından gelip İsviçre'ye yerleşenlerin ve kıstaslara uyanların vatandaşlıklarını reddetmeye başladılar. Ancak itiraz

başvurusunu bir üst yönetime yapıp başarılı olanlar yine de yaşadıkları bölgede vatandaşlıklarını alamadılar.

Bazı yerel yönetimler, özellikle de sağcılarının güçlü bulunduğu yönetimler, kapalı oyla vatandaşlıkları onaylamaya ya da reddetmeye kalkıştılar. Anayasa Mahkemesi ise bu uygulamayı Anayasa'ya aykırı buldu ve 2003 yılından bu yana vatandaşlıkların açık oyla kararlaştırılmasını talep etti.

Son yapılan referandumda 26 kantondan (federe devletten) sadece bir tanesi yeni yasayı onayladı.

İsviçre'de yaşayan nüfusun yüzde 22'si yabancılardan oluşuyor. Vatandaşlık konusu ile ilgilenen hukukçular referanduma sunulan Vatandaşlık Yasası'nın keyfi vatandaşlıklara yol açacağını dile getirdiler ve bu referandumda ret oyu çıkmasında önemli rol oynadılar.

İsviçre'de yaşayan yabancılardan fazlası İtalya ve eski Yugoslavya'da geliyor. Yabancıların yüzde 20'sini oluşturan Yugoslav kökenli insanlara karşı birçok kantonda büyük bir ırkçılık uygulanıyor.

Sağcı Halk Partisi geçen seçimlerde parlamentoda en fazla sandalyeyi kazanmış ve bir dizi ırkçı yasayı İsviçre'ye dayatmaya kalkışmıştı. Halk Partisi parlamentoda en fazla sandalye sahibi olmasına karşın parlamentoda çoğunluğu oluşturuyor ve koalisyon hükümetinde yer alıyor.

1 Haziran referandumunda yeni Vatandaşlık Yasası'nın reddedilmesi, İsviçre halkının sağcılarının ırkçı siyasetlerini onaylamadıklarını gösteriyor.

İsviçre'de vatandaşlık konusu bu kadar açık tartışılıp referanduma sunulurken Kıbrıs'ta bu konu nasıl ele alınıyor?

İngiltere'de Temizlik Ürünleri Şirketinde Grev

İngiltere'nin en büyük sendikası Unite'a üye işçiler Reckitt Benckiser'de ücret artışı için 30 Haziran'da greve gitti.

Dettol ve Vanish gibi temizlik ürünleri üreten Reckitt Benckiser firması, 2007 yılında işçilere enflasyonun altında ücret artışı teklifi konusunda ısrarlı olunca işçiler gelir kayıplarını durdurmak için çareyi greve gitmekte buldu. Aralarında fabrika, lojistik ve ofis işçilerinin de bulunduğu grevci işçiler, firmanın geçen yıla oranla kâr artışı ilan ettiğini, oysa işçi ücretlerine geldiğinde enflasyonun altında bir artışı dayatmaya çalıştığına dikkat çektiler.

"Enflasyonun altında ücretlerin artırılması aslında ücretlerin azaltılmasıdır" diyen sendika temsilcisi, greve kararlı olduklarını söyledi. Sürekli artan yakıt ve yiyecek fiyatları nedeniyle günlük yaşam enflasyonunun hükümetin açıkladığı enflasyondan çok daha yüksek olduğuna da dikkat çeken işçiler, 24 saatlik grevler planladıklarını ve ek mesaiye kalmayacaklarını da açıkladılar.

Brezilya Öğretmenleri Greve Devam Kararı Aldı

20 Haziran'da Brezilya'nın São Paulo eyaletinde greve giden 250 bin öğretmen, Haziran sonunda yaptıkları oylamada greve devam kararı aldı.

Greve devam kararını açıklayan sendika yöneticileri, Eğitim Bakanlığı'nın sahte açıklamalarını protesto etti. Eyalet Valisi 28 Mayıs'ta keyfi bir karar ile eğitimde yeni bir değerlendirme sistemini hayata geçirmeye kalkıştı. Bu karar, devlete öğretmeni keyfi bir şekilde işten atma hakkı veriyor.

São Paulo Valisi'nin bu kararını öğretmenlerin yüzde 70'inin reddettiğini açıklayan São Paulo sendika temsilcisi, eğitimdeki başarısızlığın faturasının öğretmenlere çıkartılmaya çalışıldığını vurguladı.

Grevci öğretmenler 28 Mayıs kararının iptalini ve yüzde 7 ücret artışı ile yaşamlarının iyileştirilmesini talep ediyorlar.

Fransa'da Grev

Fransa kamu çalışanları ile tren yolu çalışanları 10 Haziran'da bir grev düzenledi.

Hükümetin eğitim, taşımacılık ve diğer sektörlerde çalışanların sayısını azaltma planları karşısında harekete geçen emekçiler, hükümetin ekonomiyi yönetmedeki beceriksizliğinin faturasını ödemek istemediklerini dile getirdiler. Hükümet, özellikle de eğitim sektöründe büyük kesintiler planlayarak 2008-09 yılı için 23 bin kişiyi işten durduracağını açıklamıştı.

Devlet işletmesi olan SNCF demiryolu işçileri, demiryolu taşımacılığı ile ilgili planların çalışanların sayısını azaltmaya yönelik olduğunu duyurdular. Hükümet bazı bölümleri birleştirme adı altında 2004 yılından bu yana 8 bin demiryolu çalışanını işten durdurdu. Ancak Sarkozy hükümeti bununla yetinmeyip "konsolidasyon" adı altında daha fazla çalışanı işten durdurmayı hedefliyor.

Greve katılımının geçmişe oranla daha az olduğunu açıklayan sendika liderleri hükümetin işçileri yıpratma taktiği uyguladığını açıkladı. Mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini açıklayan CGT Sendikası, sonbahar eylemlerinin çok daha güçlü olacağına inandığını vurguladı.

Mısır'da Giysi İşçileri Grevine Saldırı

Mısır'ın Talkha kasabasında faaliyet gösteren Mansoura-Espana Garments firması işçileri sendika temsilcisinin işyeri ziyaretinin yasaklanmasına karşı greve gittiler. Grev karşısında harekete geçen firma, güvenlik güçlerini devreye sokarak işçilere saldırdı.

Güvenlik güçlerinin saldırısını da protesto etmeye kalkışan işçilere Çalışma Bakanlığı'ndan da grevi kaldırma baskısı geldi.

İşyeri sendika temsilcisi Adel Hassaballah, işyerindeki kötü çalışma koşullarının durumunu gazetecileri davet ederek göstermişti. Bu yüzden de işten kovulmuştu. Ancak işçiler işveren bu tavrını haksız bulup, sendika temsilcisinin işyerini ziyaret etmesini talep etmişlerdi.

Haziran ayı ortalarında ise bir başka sendika temsilcisi işten atılmıştı. Bu saldırı karşısında da 250 işçi işyerinde oturma eylemi yapmışlardı. İşyerindeki işçilerin durumunun basına yansımından korkan işveren, işçilerin grev haklarına da tecavüz etmeye girişti. Haziran ayının son haftasında şirket hukukçuları bazı işçileri "grev ajitasyonu yapmakla" suçlayarak mahkemeye başvurmuş ve 4 işçiyi bu nedenle işten atmıştı.

Şirket, gazetecilerin işyerine getirilmesine o kadar kızdı ki fabrika kapısında nöbet bekleyen kapıcıyı bile "gazetecilerin içeriye girmesine izin verdiğini" gerekçesi ile cezalandırdı. Bekçinin yevmiyesinden on günlük kesinti yaptı.

2006 yılında 1500 işçinin çalıştığı işyerinde şirket, bu işyerindeki işleri azaltma yoluna gitti. İşçiler firmanın başka bir yere taşınmakta olduğu ve bu şirket batırılarak başka bir isim altında faaliyete devam edeceğini söylüyor. Firmanın iflas ilanı ile haklarını kaybedeceklerini açıklayan işçiler işverenle imzalanan sözleşmeye işverenin uymasını talep ediyorlar.

Mansoura-Espana Garments firmasında çalışan işçiler ortalama olarak günde 1 Dolar ücret alıyorlar.

Narkomfin Sosyal Konutu

Sosyalizmin sosyal konut anlayışı SSCB'de hayat bulmuştu. 1920'lerin sonlarında inşa edilen Narkomfin Sosyal Konutları günümüze kadar varlığını sürdürerek gerek bugünkü gerekse de gelecek nesillere sosyalist-komünist yaşam hakkında bilgi sağlıyor.

Narkomfin Sosyal Konutu SSCB'de sosyalizmin büyük hızla inşa edildiği dönemde Maliye Halk Komiserliği işçileri için inşa edilmişti. Bu sosyal konut tam anlamı ile bir komün yaşamını dikkate alarak tasarlanmış ve hayat bulmuştu. Çamaşırhanesi, çocuk kreşi ve yemekhanesi olan Narkomfin'in çatısı da komünal bahçe olarak düzenlendi. Koridorları geniş ve aydınlıktı. Kapitalizmin bireyci anlayışı tamamıyla ortadan kaldırılmış ve sadece bireylerin özel yaşamı için gerekli oranda daireler yaşama konmuştu.

Mimar Moisei Ginzburg tarafından tasarlanan Narkomfin konutu oralarda yaşayanları birbirine yaklaştıran nitelikte, onların tam anlamı ile bir toplumsal yaşam sağlamasına yönelikti. "Burada yaşayanların tüm ortak faaliyetlerini ve sosyal faaliyetlerini onlara mümkün olduğunca yakın tutmaktı" diyen torun Ginzburg, bakımsızlığa terk edilmiş bu konutların orijinal tasarımına uygun olarak restore edilmesi için çaba harcıyor.

Rusya'da kapitalist yaşam adım adım gelişirken Narkomfin gibi sosyal konutların inşası terk edilmiş, kapitalist bireyci anlayışı teşvik eden konutların inşası artırılmıştı. Moskova şehrinde Narkomfin gibi ferahlatıcı sosyal konutlara rastlamak artık lüks oldu. Kapitalist şehirlerdeki yaşam Moskova sosyal konutlarında da kendisini yansıtıyor.

Moskova Mimarlık Müzesi galeri düzenleme sorumlusu Elena Gonsales, Narkomfin sosyal konutlarının kapitalizmde var olması gereken

sosyal konutlar olduğunu dile getiriyor. Şehirde çalışan ve yalnız yaşayan insanların böyle bir sosyal konut sayesinde toplumsal yaşamdan kopmayacağını dile getiriyor.

Narkomfin sosyala konutu o kadar güzel tasarlanıp yaşama girdi ki batılı kapitalist-empyralist ülkelerin önde gelen mimarları Narkomfin'e olan hayranlıklarını gizleyemediler. İsviçre'den Le Corbusier, İsrail'den Moshe Safdie, Londra'dan Denys Lasdun bu mimarlar arasındadır.

Batılı ülkelerdeki üniversite öğrenci lojmanları Narkomfin sosyal konut anlayışı temelinde inşa edilmiş ve bu anlayışla kullanılıyor. Ancak öğrenci lojmanlarını kiraya veren kurumlar öğrenci lojmanlarını Narkomfin anlayışı ile kiralamıyor elbette... Onlar için azami kâr en önde geliyor.

Günümüz burjuva düzeninde her aile için tamamı ile ayrı bir ev anlayışı burjuva bireyciliğin ta kendisi olarak burjuvaların rahat yaşamlarına yöneliktir. Binlerce yeni inşaatlar bu burjuva anlayışla yükselirken onbinlerce işçi aileleri çok kötü durumda olan eski konutlarda insanlık dışı şartlarda yaşamaya zorlanıyor.

Kapitalizm sosyal konut sorununu çözmede iflas etmiştir. İşçilerin insan gibi sağlıklı yaşayıp gelişmeleri ancak Narkomfin gibi sosyal konutlar sayesinde mümkündür.

Yürü Bre Milli Takım!

Türkiye "Milli" Takımı Euro 2008 kupasında büyük başarılar elde ederek Avrupa'nın en büyük 4 takımı arasına girdi. Bu sportif başarıyla birlikte her milli maçın ardından yaşandığı üzere, büyük bir sevinç dalgası, kendini paralarcasına hatta sıkılan kurşunlarla insanları yaralayıp öldürürcesine bir coşku tüm ülkeyi sardı. Bayrak satışları patladı, milliyetçilik duyguları ile şovenizm tekrardan ivme kazandı. Halkın burjuvazi tarafından örgütlenmesinde en önemli araçlardan birisi olan medyanın manşetleri, haberleri, anonsları sanki Avrupa Kupası maçları yapılmıyormuş da, Fatih'in ordusu Viyana'nın kapılarına dayanmış, surlara top ateşine başlamış, Haçlı Ordusu da yardıma gelirken müttefik kuvvetlerce engellenerek Viyana'nın fethine ramak kalmış imajı sergilendi.

Vay efendim, Viyana "fethedilirken" Türk olanın asgari ücreti, geçim derdini, çocuğunun ilaç parasını, allahın günü meclisten geçirilen liberal yasalarla belinin dört yerinden kırılmasını düşünmesi mümkün olabilir mi? Burada büyük bir milli başarı sözkonusudur ve bunun dışında gündem oluşturmaya kalkan zinhar münafıktır, kafirdir ve dahi vatan hainidir. İki kale direği arasından "ay-yıldızlı millilerimiz" topu sokmaktadırlar, var mı ötesi?

Ötesi yok, yok ama bu başarısının kimlere kar getirdiği, kimin cebine para koyup kimin cebinden para aldığı biraz garip. Kupanın başladığı bir ay içinde benzine ikinci kez zam geldi. Burjuvazinin böyle dönemlerde herşeye zam yapması biraz daha mantıklı değil mi? Yani düşünün özelde yetmiş milyon insan artı dünyanın bir çok yerindeki gurbetçiler ve ayrıca Kıbrıs halkı, genelde ise tüm dünya maçlara kilitlenmişken ilk önce benzine, sonra pirince, ardından da bir çok ürüne zamlar getirilmiş ve bir çoğu da meclis gündemine, zam getirilmesi için girmiş.

Bir diğer konu, Türkiye'nin maçı olduğu 2 gece Türk ordusu Irak'a saldırı düzenledi, bomba yağdırdı. Türkiye kanallarını izleyenler bilecektir, haberler yeni başladığında kırk beş dakikaya yakın Türkiye Milli Takımı'nın başarısı gündemden verilir, bir şovenist duygular iyice artırılır, ardından da kısa olarak Irak işgali ve yapılan zamlar gösterilir. Esas olarak maç geceleri saldırıların yapılması çok güzel. Düşünsenize milyonlarca kişi maç başında "Milli" takımı için tezahürat ederken, hop oturup hop kalkarken, o yüce devletin yüce ordusu da aynı

saatlerde Irak'a bomba yağdırıyor. Ama buna kimsenin laf ettiği yok neden? Çünkü Türklük duyguları yeterince kabarmış, Türkiye'nin Avrupa'nın en büyük 4 takımından biri olduğunu görenek kendilerinden geçiyorlar. Sabahlara kadar sokaklarda arabalarla turlar atılıyor, gece yarısı saat 2'de kornalarla sokaklarda çığlık atarak dolaşıyorlar. Peki bu "milli" takım kimin milli takımı? Türk halkının mı yoksa Türk burjuvazisinin mi? Türkiye Milli Takımı'nın Avrupa'nın en büyük 4 takımı arasına girmesi ile Türk burjuvazisinin eline binlerce Euro (€) geçti. Turnuvaya katılan her takım 7.5 milyon Euro aldı. Bunun yanında şampiyon 7.5, ikinci 4.5, yarı finalist 3 milyon, çeyrek finalist 2 milyon Euro'yu kasasına götürdü. Ayrıca her galibiyet için 1 milyon, her beraberlik içinse 500 bin Euro kazanıldı. Turnuvanın şampiyonu olarak İspanya, turnuva sonunda 23 milyon Euro'luk bir para aldı. Türkiye de bu pastadan nemalananlardan! Peki bu para Türk halkının mı eline geçti? Ya da televizyonlarda

yapılan onlarca Türkiye içerikli reklamlar... Bu reklamlardan sonra elde edilen gelirler kimin eline geçti? Fakir Türk halkının mı? Yoksa bir kaç zengin ve aç gözlü burjuvanın eline mi? Peki ya Türk Milli Takımı'na ait formalar, eşantyonlardan elde edilen kazançlar? Sadece maçlara giden insanlardan bahsetsek bakalım ne kadar kar ediyorlar. Her maçı on bin Türk taraftarının izlediğini varsayarsak, hepsinin üstünde bir Türkiye forması olduğunu düşünürsek, her formanın elli YTL'den satıldığını düşünürsek bu gayet iyi bir para. Peki bir de bu taraftarın yarısının elinde Türkiye bayrağı olduğunu da düşünelim. Yirmi YTL'den de bunların satıldığını varsayalım... Bir gecede yapılan kara bak

sen. Niye? Türkiye Milli Takımı başarılı olsun diye. Bana hizmet etmeyen bir milli takım, burjuvazinin çıkarlarını koruyan, onun kirli çıkarlarına paravan olan bir milli takım, hiç bir ulusun "milli" takımı olamaz. Ancak ve ancak burjuvazinin çıkarlarını koruyan, ona bir kuruluş daha fazla sömürü şansı veren bir birlik olur. Şovenist duyguların kabartılması da bir başka konu tabii... Öyle bir psikolojik baskı kuruldu ki insanlarda günün ne saatinde sokağa çıksa her taraf Türk bayrağı, ne saat televizyon izlese her kanalda milli takıma ait reklamlar, programlar, konuşmalar vs. Öyle bir durum oluştu ki insan ister istemez gözü kapalı Türk aşkı yaşar ve sonrasında da ortaya televizyonlarda gördüğümüz "magandalar" çıkar. İnsanların Türklük duygularını kabartanlar yüzünden, onlarca insan

silahlardan yaralandı, sonra da televizyonlara bir kaç tane akıllı çıkıp "silah kullanmadan sevinin" diyerek suçu yine halkın üstüne atmaya da gayet iyi bir şekilde başardı. Halbuki olayın biraz detaylarına bakarsak bunun esas nedeninin nasıl oluştuğunu görmek pek de zor birşey değil. Sen "Viyana'nın fethi yakın", "Türkler geliyor Avrupa korksun!" diye manşet atarsan adam maçıdan sonra silah değil imkan olsa top ateşinde bile bulunur, İstanbul'un bir mahallesini de yokediverir! Silahla sevinmenin ayıbını değil, neden bu şekilde sevinildiğini tartışmak soruna çözüm getirir! Bu sistemde insanca sevinç dahi fazla görülür! Öylesine faşizan düşünceler empoze edilmektedir ki, Türk holiganları o milli hezeyanla karşısında bir Mozambikli veya Hintli veyahut bir Kürt gördüğünde bayrağı öptürmeye kalkabilir, öpmesize de yeri hatta kara toprağı öptürebilir! Spora bakın!

Halbuki spor, insanlar, toplumlar, uluslar arasındaki ilişkilerin gelişmesi, sosyal bağlar kurulması ve dostane, insani bir paylaşım içindir. İrkçı duygularla kendinden olmayana öldürmek, bir yerleri fethetmek için değil! Bireysel anlamda da, sağlıklı, zinde, güçlü bir yaşam için çok önemlidir. Maç günü sabahtan akşama dek alkol-sigara tüketip maç sonunda da o kafayla birbirine girerek hastanelik olmanın aracı değildir! Sportif yaşam, insanların paylaşım duygularının gelişmesini, kolektif hareket edebilmeyi öğrenmesini, özelde bir takımın nasıl elbirliği ile başarı kazanacağını göstermesi, genelde ise toplumun ve dahi emeğiyle yaşayanların elbirliği ve "takım oyunu" oynayarak nasıl ileriye gidebileceğine ışık tutmakta işlev gören araçlardan biridir. Emeği, geleceği, hayatı, ekonomisi, sosyal yaşantısı üzerine gerçekleştirilen saldırılara karşı suskun kalmanın, uyutulmanın, gericileşmenin aracı değil!

Tüm bu koşullar altında Türkiye "Milli Takımı"na Euro 2008 kupasında başarılar diliyoruz. Bol kazançlar, iyi uyutmalar beyler...

Çağdaş Öğüç

Eşel-mobil Sistemi Sulandırılmaz!

Hükümetin eşel mobil uygulamasının kaldırılmasına dönük girişimini protesto etmek amacıyla, 30 Haziran günü sendikalar Meclis önünde eylem yaptı. Hükümetin uygulamasına sert eleştirilerin dile getirildiği basın açıklamasını okuyan sendika temsilcileri, sloganlarla hükümeti protesto ettiler. Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) de eylem alanına gelerek sendikalara destek belirtti. Bir basın açıklamasıyla hükümeti protesto eden KSP, özel sektör ve kamu sektöründe örgütlülüğün önemine dikkat çekti. KSP'nin basın açıklaması şöyle:

CTP hükümetinin liberal politikaları emekçileri darboğza sokmaya devam ediyor.

Protokol masasında sıfır artış dayatan hükümet, şimdi de eşel-mobil sistemini ortadan kaldırmanın uğraşı içerisinde.

IMF, Dünya Bankası ve TC kökenli liberal politikaların uygulayıcısı olan hükümet, bunların üzerine utanmadan milli gelirin arttığını, hayat standardının yükseldiğini iddia edebiliyor!

Emekçilerin bu darboğzadan çıkmasının, liberal saldırılara karşı kendini savunabilmesi, hak ve özgürlüklerini koruyup ilerletebilmesi, birliğine, dayanışmasına, örgütlü olmasına ve mücadele etmesine bağlıdır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP),

sermayeye, onun talan düzenine, onun vahşiliğine ve sermayenin sözcüsü ve pratisyeni hükümetin saldırılarına karşı emek mücadelesinin yanında yer almıştır, almaya devam edecektir. Bu bağlamda sendikaların bugün gerçekleştirmiş olduğu eylem destek verdiğimizizi belirtiyoruz ve bu saldırılara karşı yürütülen mücadelenin artırılarak devam ettirilmesi gerektiğini vurgulama gereği duyuyoruz.

KSP, hükümetin emek düşmanı politikalarını ve saldırılarını nefretle kınar, uygulamaların geri alınması

gerektiğini vurgular!

KSP, özel sektör ve kamu sektöründeki işçi ve emekçilerin sendikalarında örgütlenmesi zorunluluğunu bir kez daha vurgular ve bu konunun aciliyetinin bilincinde olunması gerektiğini gündeme getirerek, sendikaları tekrar göreve çağırır.

Komünist Bir Lider: Georgi Dimitrov

Bulgar ve dünya komünist lideri olan Georgi Dimitrov tüm hayatı boyunca komünizm davası uğruna savaştı. 1935-1943 yılları arasında Komünist Enternasyonal'in (Komintern) liderliğini yürüttü. 1944'te Sovyet Kızıl Ordusu'nun faşizme karşı zaferlerinin yardımı ile Bulgaristan'da faşizmi deviren Bulgaristan Anavatan Cephesi'nin kurduğu yeni hükümette ölene kadar Başbakan olarak görev yaptı.

Dimitrov 18 Haziran 1882'de Sofya yakınlarındaki Pernik bölgesinde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. 12 yaşında okulu terk etmek zorunda kaldı ve bir basımevinde işçi olarak çalışmaya başladı. İşçi hareketinde aktif yer alan Dimitrov, 1902 yılında Bulgaristan Sosyal Demokrat İşçi Partisi üyesi oldu. 1903 yılında Parti'de reformistler ve Marksistler arasında ayrılma yaşandığında, Dimitrov Marksistler saflarında yerini aldı ve sendikal hareket içinde Marksist görüşlerin yayılması için çalışmalarını yoğunlaştırdı. 1913 yılında milletvekili seçildi ve 1923 yılına kadar milletvekilliğini sürdürdü. Birinci Emperyalist Dünya Savaşı yıllarında emperyalist savaşa karşı mücadelede aktif rol aldı ve hatta milletvekili olduğu halde tutuklandı.

1919-1923 yıllarında Bulgaristan'da güçlü grevleri örgütleyen liderlerden birisiydi. Sosyal Demokrasi'nin işçi sınıfına ihaneti ve komünist sendikacıların sendikalardan atılması karşısında 1922 yılında tüm dünyada kızıl sendikalar örgütlendi. Dimitrov bu kızıl sendikaların uluslararası örgütü olan Profintern'in başkanı seçildi.

Bulgaristan'da Eylül 1923 Ayaklanması'nın yenilgisi nedeni ile komünist kıyım başgösterdi ve Dimitrov Bulgaristan'ı terk etmek zorunda kaldı. Yugoslavya, Viyana ve Moskova'da Komintern faaliyetlerini devam ettiren Dimitrov 1929'da Batı Avrupa Komintern Bürosu lideri olarak Berlin'de çalışmaya başladı. 1933 yılındaki Nazi darbesinden sonra 9 Mart 1933'te Naziler tarafından tutuklandı. Naziler, Dimitrov'u Almanya Parlamento binası Reichstag'ı yakmakla suçladı.

Leipzig ve Berlin'de Reichstag'ı yakma duruşmaları sırasında Dimitrov, Nazilerin bu sahte suçlamalarını delillerle bir bir çürüttü ve Nazilerin mahkemesini komünist bir kürsü olarak kullanarak Alman faşizmini mahkum etti.

"Yaşamımın mücadelesi hep sert ve çetin oldu" diyordu Dimitrov mahkemede... "Açık ve yalın konuşurum. Herşeyi açık seçik söylemeye, herşeyi olduğu gibi ortaya koymaya alışığım. Ben bu mahkemede, sadece mesleği gereği yer alan bir avukat değilim."

"Sanık mevkiindeki bir komünist olarak kendimi savunuyorum."

"Siyasal onurumu, devrimci onurumu savunuyorum."

"Komünist ideolojimi, ülkülerimi savunuyorum."

"Tüm yaşamımın özünü ve anlamını savunuyorum."

"Bu nedenlerle, mahkemede söyleyeceğim her söz benden bir parçadır; söyleyeceğim her cümle, bu haksız suçlamaya karşı, bu anti-komünist suçun, Reichstag'ın yakılması suçunun komünistlere yüklenmesine karşı duyduğum derin öfkenin bir belirtisidir."

"Bir komünist olarak, benim için en yüce yasanın Komünist Enternasyonal'in programı ve en yüce mahkemenin Komünist Enternasyonal Denetleme Komitesi olduğu bir gerçektir."

(G. Dimitrov, Mahkemedeki savunma tutanakları, 16 Aralık 1933)

Mahkemedeki her sözü faşizme karşı bir yumruk görevini gördü. Dimitrov, Alman Nazi önderlerinden ve mahkemeye şahit olarak gelen Göering ve Goebbels'in sahte şahitliklerini ve yangını Nazilerin nasıl örgütlediklerini tüm çıplaklığı ile açığa vurdu.

Duruşma sırasında tüm dünya işçi sınıfının hayranlığını ve desteğini aldı. Bu durum karşısında Naziler Dimitrov'u serbest bırakmak zorunda kaldı.

Almanya'da serbest bırakıldıktan sonra Sovyetler Birliği'ne giden Dimitrov Komintern lideri seçildi ve 1944'te Komintern kapatılana kadar bu görevi başarıyla yürüttü.

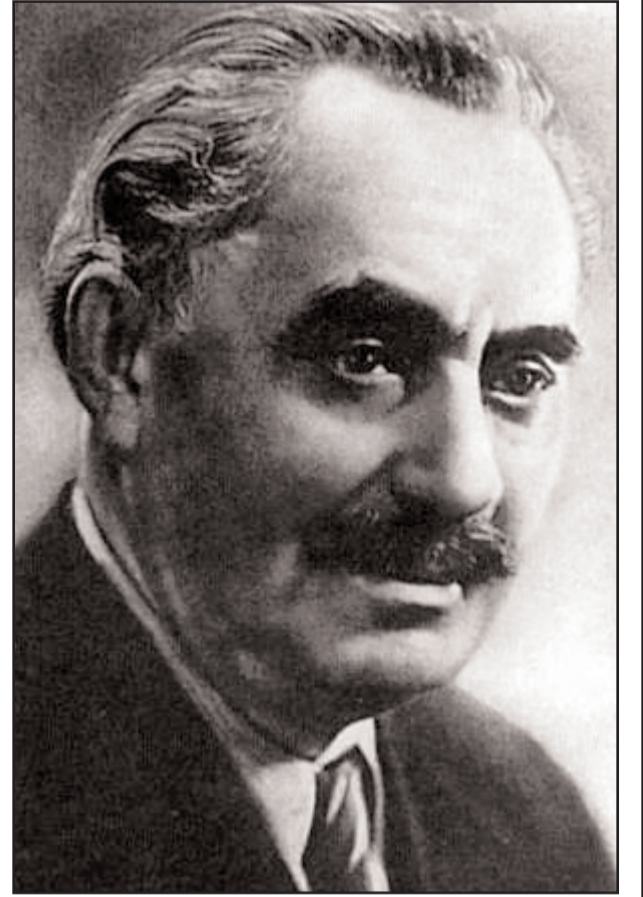
Faşizmin, finans sermayenin en gerici, en şoven ve en emperyalist unsurlarının açık terör yönetimi olduğunu anlattı. Dimitrov, emperyalistlerin ekonomik ve siyasal buhranların faturasını işçilere çıkarmak ve aşırı sömürü sayesinde azami kârlarını korumak için faşizme başvurduklarını açıkladı(*).

Avrupa'da yükselen faşizme karşı işçilerin Birleşik Cephesi için mücadele veren Dimitrov bir yandan Sosyal Demokratların bu birleşik cephenin oluşturulması konusundaki tutarsızlıklarını teşhir ederken diğer yandan onların bu Birleşik Cephe'de yer alması için canla ve başla çalıştı.

İspanya İç Savaşı sırasında faşistlerin Cumhuriyetçi Hükümet'e silahlı saldırısı başgösterdiğinde Dimitrov Komintern'in tüm bürolarını faşizme karşı birleşik cephe için, İspanya'nın özgürlüğü için seferber etti. Tüm dünyadan İspanya'ya Kızıl Tugaylar'ın gitmesini örgütledi. Gerek Cumhuriyetçi Hükümet'in gerekse de Kızıl Tugaylar'ın ihtiyaçlarını karşılamak ve onlara destek sağlamak için tüm dünya işçi sınıfının bu yolda seferber edilmesine ön ayak oldu.

Eylül 1944 Ayaklanması ve Sovyet Kızıl Ordusu yardımı ile Bulgaristan'da faşizm yenilgiye uğratıldı. İşçiler, köylüler ve tüm anti-faşistlerin oluşturduğu Anavatan Cephesi ittifakı Bulgaristan'da iktidara geldi. Anavatan Cephesi faşistlerle işbirliği yapan tüm burjuvaların ve toprak sahiplerinin mülkiyetine karşılıksız olarak el koydu ve onları işçilerle köylülerin kullanımına verdi.

Bulgaristan'da yürütülen doğru siyaset sayesinde komünistlerin gücü gittikçe arttı. İngiliz ve Amerikan emperyalistleri ile işbirliği için gayret gösteren ve Bulgaristan'ı emperyalizme bağımlı kılmaya çalışan Çiftçi Partisi'ne karşı başarılı mücadelenin

önderliğini yapan Dimitrov 1948 yılında Bulgaristan'ın yeni Halk Demokrasisi anayasasının hayat bulmasını sağladı.

Tüm Doğu Avrupa ülkeleri proletarya diktatörlüğünde ilerlerken 1948 yılında Yugoslavya'daki Tito liderliği bu yolda gitmeyi sınırsızca reddederek ABD'nin Marşal Planı çerçevesinde emperyalizme teslim oldu. Bir yandan SSCB'ye ve komünizme övgüler yapan Tito liderliği diğer yandan da İngiliz ve ABD emperyalistleri ile gizlice ekonomik, askeri ve siyasi konularda görüşmeler yürüttü ve anlaşmalar yaptı. Bu durum karşısında Stalin önderliğinde Dimitrov, Yugoslavya liderliğinin Marksizm'den nasıl saptığını ve emperyalizme nasıl teslim olduğunu, Tito-Kardelj-Rankovic kliğinin anti-sosyalist ve anti-komünist uygulamaları ile gösterdiler.

19 Aralık 1948'de yapılan Bulgaristan İşçi Partisi (Komünist) Kongresi'nde sunduğu detaylı raporunda Bulgaristan Devrimi'nin nasıl gerçekleştiğini, kurulan Bulgaristan Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin özünde nasıl bir proletarya diktatörlüğü olduğunu açıkladı. Makedonya sorununun nasıl çözülmesi gerektiğini ve Tito rejiminin bunu nasıl sabote ve reddettiğini detaylı bir şekilde ele aldı. Parti üyelerinin kompozisyonunun iyileştirilmesi için işçiler arasından üyelerin yetiştirilmesi yönünde çalışmaları yoğunlaştırmak gerektiğini vurguladı.

Dimitrov 1949 yılında Bulgaristan'da sosyalizmin inşasının henüz ilk aşamasında olduğu bir dönemde hayata gözlerini yumdu. Yine de Dimitrov'un öğretileri SSCB'de sosyalizmin zaferi ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan yeni şartlarda dünya proletaryasına gerek ittifaklar gerekse de mücadelenin yöntemleri konusunda ışık tutuyor.

(*) Gerek metropollerde gerekse de bağımlı ülkelerde faşizm dünya finans sermayesinin (Bankalar, tekeller, IMF ve Dünya Bankası gibi) bir kolu olarak bu amaçla hareket ediyor. Ancak bu faşist rejimlerin kalıcı olduğu ya da olacağı anlamına gelmez.

Bu Sefer Çok İyi Öğrettiler!

LAÜ'de akademisyenlerin sendikalaştıkları için işten atılmalarıyla gelişen süreç, LAÜ yönetiminin kayıtsız ve uzlaşmaz tutumu nedeniyle kilitlenmiş bulunuyor. Uzlaşma Kurulu'nun toplu iş sözleşmesi toplantısında ipleri koparan LAÜ Mütevelli Heyeti, KTOEÖS'ü tanımadığını ve kendi kurduğunu Akademik-Sen adlı ucubeyi, sarı-sendikayı muhatap alacağını açıklayarak sorunu kilitledi. Sarı-sendika kurduran, örgütlenmenin önüne geçen, dahası örgütledikleri için disiplin kurullarına insan sevmeden, işten insan atan Mütevelli Heyeti CTP'nin adamları! Süreci daha iyi anlayabilmek için bir haber turu yaptık. Bakın süreç nasıl ilerledi:

Ay başında yapılan mezuniyet törenini eylemle karşılayacağını belirten KTOEÖS'e karşı manevraya girişen LAÜ yönetimi gazetelere verdiği ilanlarla soruna çözüm yerine yine sorun getirdi. Mezuniyet töreninin yapılacağı gün gazetelerde yayınlanan ilana göre 9 akademisyenin işe geri alınmaları, eylemi bırakmaları durumunda "gözden geçirilecek". Uzlaşır gibi yapıp eylemi kırmaya çalışan LAÜ yönetimi baltayı taşa vurdu ve akademisyenler ile sendika bu oyuna gelmeyerek haklı eylemine devam etti. Törenin yapılacağı gün LAÜ önünde toplanan KTOEÖS ve bazı kitle örgütleri ile partiler tören boyunca eylemlerini sürdürdüler. Hükümete ağır eleştirilerde bulunulan eylemdeki en önemli anlardan birisi ise, mezun olan öğrencilerin eylemdeki hocalarını ziyaret edip, "Bizi siz mezun ettiniz"

demeleriydi. Oldukça duygusal anların yaşanmasına neden olan öğrenciler, bir süre sonra alkışlar eşliğinde törene geri döndüler. Bakanların okula girişleri sırasında yoğun alkış ve ısıklıkla protesto edilmesi karşısında ukala

tavırlarla parmak uçlarıyla selam vermeleri ise başka dikkat çeken hususlardan birisiydi.

Sorunun gündeme gelmesiyle birlikte KTOEÖS, partileri ziyaret etmeye başlamıştı. Kıbrıs Sosyalist Partisi'ni de (KSP) ziyaret eden sendika, hükümete ağır eleştiriler getirdi. Adnan Eraslan başkanlığında gerçekleşen ziyaret yaklaşık yarım saat sürdü. Hükümete ağır eleştiriler getiren Eraslan, yaşanan süreci anlatarak çalışmalarında KSP'den destek istedi.

KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım da, çok uzun zamandır görsel medyada KSP'ye yer verilmediğini, buna rağmen KSP'nin her türlü haklı emek mücadelesine katılarak sesini duyurmaya çalıştığını belirtti. Alkım ayrıca, KSP'nin, LAÜ'deki süreç ve devamında sendikanın eylemlerine başından beri destek verdiğini, haklı mücadelelere desteklerinin sürececeğini kaydetti.

KTOEÖS ile görüşmenin ardından KSP heyeti, LAÜ'de sendikalaştıkları için görevlerine son verilen öğretim üyelerinin Meclis önünde kurdukları protesto çadırını ziyaret etti. Burada bir konuşma yapan Genel Sekreter Yusuf Alkım, "Bugün öğretmenler topluma hak arama ve

örgütlenme dersi vermektedir" diyerek, ilerleyen süreçte de görevden alınan öğretim üyelerine ve sendikalarına başarılar diledi. Öğretim görevlilerinin sorunları ve süreçle ilgili bilgi alan heyet, destek ve dayanışmalarını sunarak çadırdan ayrıldı. 19 Haziran'da Lefke Platformu'nun da katılımıyla Meclis önünde gerçekleştirilen eyleme KSP de destek vererek orada hazır

bulundu. Eylemin ardından yapılan basın açıklamasında ise, "KSP'nin desteği, haksız uygulamalara karşı çıkılmasının yanında, özel sektör çalışanlarının sendikalarda örgütlenmesinde yol alınması amaçlıdır. Bu nedenle LAÜ'de verilen sendikalaşma mücadelesi tüm işçi ve emekçilere örnek olmalı, örgütlü mücadele vermenin önemi ve yarattığı örgütsel güç dikkate alınmalıdır." dedi. O dönemde kurulacağı söylentileri dolaşan sarı sendika Akademik-Sen'e de değinilen KSP açıklamasında, "Bu sendikanın kurulması

zararlıdır! Bu sendikanın kurulmasına ve yayılmasına çalışanlar da, LAÜ'de "Bilmsel-Demokratik-Bağımsız" bir üniversite için mücadele verenlere ve tüm topluma ihanet etmektedirler. Sarı sendikalaşmaya karşı çıkılmalı, çalışanlar bu konuda uyarılmalı ve bilinçlendirilmelidir." ifadeleri kullanıldı.

LAÜ yönetimi akademisyenleri görevden alırken "Üniversitede sendika olmaz" diyordu. Ancak sarı sendika Akademik-Sen çok geçmeden kuruldu ve şu anda LAÜ yönetiminin muhatap aldığı tek "sendika". Hani üniversitede sendika olmazdı? Demek ki önemli olan sendikanın varlığı değil, hangi sendikanın işe yarayıp hangisinin yaramadığıdır. Başyazımızda belirttiğimiz üzere, bu sendikaya Akademik-Sen yerine Mütevelli-Sen demek daha doğru olacaktır. Kurulduğu andan itibaren emek ve emekçi kelimelerini utanmadan diline dolayan bu örgüte karşı ilk tepkilerden birisi de KSP'den geldi. KSP yaptığı basın açıklamasında sendikayı yönetime bağlı ve verilen mücadeleyi sekteye uğrattıcı bir

taşeron kuruluş olarak niteledi. "Bu sendikanın kurulması zararlıdır! Bu sendikanın kurulmasına ve yayılmasına çalışanlar da, LAÜ'de "Bilmsel-Demokratik-Bağımsız" bir üniversite için mücadele verenlere ve tüm topluma ihanet etmektedirler.

Sarı sendikalaşmaya karşı çıkılmalı, çalışanlar bu konuda uyarılmalı ve bilinçlendirilmelidir." denilen bildiriye, sürecin başından beri ortaya konan esas görüş yineleni: Özel sektörde örgütlenmek! Açıklamada ifade edilen, "KSP tüm işçilere, emekçilere ve mevcut sistem tarafından baskıya, sömürüye uğrayan kesimlere örgütlenme ve iktidarı ele geçirep sınıfsız, sömürsüz bir düzenin kurulması mücadelesine katılma çağrısını yineliyor." düşüncesi, örgütlülüğün zorunluluğunu bir kez daha ortaya koydu.

Süreç şu anda tıkanmış durumda. LAÜ yönetimi sorunu çözümsüzlüğe mahkum etmeyi bir çözüm olarak görüyor. Haksız olan, devamlı karar ve ithamlarıyla çelişen işler yapan, hiçbir karar, hukuk ve hakkaniyet tanımayarak okuldaki "çıban başlarını" yani örgütlenen, hakkını soran, düşünen, araştıran, bilim insanına yakışır davranan hocalar büyük bir haksızlıkla karşı karşıyadırlar. Bu süreçte KSG-KSP olarak elimizden geleni yapmaya gayret ettik. Eylemlerde, bildirilerle bu mücadelede ufak da olsa katkımız olmasına çabaladık. Ancak sorunun bu şekliyle kalması kesinlikle kabul edilemez. Bu henüz tıkalı süreç ne zaman

ve nasıl açılacaktır, bu halen tartışılmaktadır. Ancak LAÜ olayının bizlere öğrettiği en önemli husus, örgütlenme, bilinçlenme ve birlikte davranabilme yetisini gösterme basiretinin önemidir. LAÜ çalışanları bunu yaptılar. Özellikle özel sektördeki diğer emekçilere sendikalarında örgütledikleri ve birbirlerine kenetlendikleri sürece aşılacak duvarın olmadığını gösterdiler. Birlikte

hareketin ve mücadelenin önemini bir kez daha kavradılar. Onlar hocaydı, öğretmek meslekleriydi. Bu sefer çok daha iyi öğrettiler. Çok daha iyi!

